

RAZKRITJA BANKE CELJE d.d.
za leto 2012
v skladu s Sklepom o razkritjih s strani bank in hranilnic

Celje, 17. april 2013

Kazalo

1 SPLOŠNA POJASNILA.....	1
2 POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TVEGANJI	2
3 INFORMACIJE O OSEBAH, VKLJUČENIH V RAZKRITJA	13
4 KAPITAL	14
5 MINIMALNE KAPITALSKE ZAHTEVE IN PROCES OCENJEVANJA USTREZNEGA NOTRANJEGA KAPITALA	17
6 KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE	22
7 KREDITNO TVEGANJE IN TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV	24
8 DODATNA RAZKRITJA BANKE, KI UPORABLJA STANDARDIZIRANI PRISTOP	34
9 RAZČLENITEV KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TRŽNA TVEGANJA.....	36
10 OPERATIVNO TVEGANJE	37
11 NALOŽBE V LASTNIŠKE VREDNOSTNE PAPIRJE, KI NISO VKLJUČENI V TRGOVALNO KNJIGO	38
12 OBRESTNO TVEGANJE IZ POSTAVK, KI NISO VKLJUČENE V TRGOVALNO KNJIGO	40
13 LIKVIDNOSTNO TVEGANJE	41
14 SISTEM PREJEMKOV	44
15 POMEMBNI POSLOVNI STIK.....	48
16 KREDITNA ZAVAROVANJA	49

1 SPLOŠNA POJASNILA

Ob koncu leta 2006 je bil na osnovi nove tristebne evropske kapitalne ureditve, v okviru katere tretji steber temelji na večji tržni disciplini, pogojeni z obširnejšimi razkritji, sprejet Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic (v nadaljevanju: Sklep o razkritjih), ki je bil nato večkrat dopolnjen, (dopolnitve v Ur. l. RS, št. 42/09, 85/10, 62/11, 100/11), nazadnje v Uradnem listu RS številka 100/11 z dne 9. 12. 2011.

Sklep o razkritjih od bank zahteva oblikovanje jasne politike za izpolnjevanje zahtev glede razkritij ter vzpostavitev in uresničevanje politike za ocenjevanje ustreznosti teh razkritij, ki obsegajo tudi presojo in preverjanje ustreznosti vsebine in pogostnosti razkritij.

Skladno z zahtevo je banka oblikovala politiko izpolnjevanja zahtev glede razkritij, v kateri so definirane vse zahteve Sklepa o razkritjih. Banka vsako leto preveri ustreznost politike in jo po potrebi ustrezno dopolni z morebitnimi novimi zahtevami glede razkritij.

Banka posluje kot samostojna banka in je zavezana k razkritjem na posamični podlagi na temelju 1. odstavka 4. člena Sklepa o razkritjih.

Banka javno objavlja razkritja enkrat na leto v posebnem dokumentu, hkrati z objavo revidiranega letnega poročila banke in skupine.

Banka objavlja vsa razkritja v skladu s Sklepom o razkritjih, razen razkritij po:

- g, h in i točki 14. člena sklepa, ker ni pridobila dovoljenja Banke Slovenije za uporabo lastne ocene α ;
- 17. in 24. členu sklepa, ker ne uporablja pristopa IRB za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje;
- 19. členu sklepa, ker ne uporablja notranjih modelov za izračun kapitalne zahteve za tržna tveganja;
- b točki 20. člena sklepa, ker ne uporablja naprednega pristopa za izračun kapitalne zahteve za operativna tveganja;
- 23. členu sklepa, ker ne uporablja listinjenja;
- 23. d členu, ker nima podrejenih družb s sedežem izven Republike Slovenije in
- 26. členu sklepa, ker ne izračunava kapitalne zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu.

Razkritja, navedena v tem dokumentu, se nanašajo na celotno leto 2012.

Razkritij ni preveril pooblaščen revizor, ampak preizkušeni notranji revizor, ki zagotavlja konsistentnost podatkov s podatki v revidiranem letnem poročilu in popolnost objave vseh zahtevanih podatkov po Sklepu o razkritjih.

Z vsebino dokumenta o razkritjih so bili seznanjeni organi vodenja in nadzora, ki so gradivo obravnavali pred javno objavo.

2 POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TVEGANJI

Politike in cilji upravljanja s tveganji (zahteva 10. člena Sklepa o razkritjih):

- a) strategija in procesi za upravljanje s tveganji,
- b) struktura in organizacija ustreznih funkcij upravljanja s tveganji ali druge ustrezne rešitve,
- c) obseg in lastnosti notranjega poročanja o tveganjih in sistemov merjenja tveganj,
- d) politike za varovanje pred tveganji in za njihovo zmanjševanje ter strategije in procese za spremljanje učinkovitosti načinov za varovanje pred tveganji in njihovo zmanjševanje.

Strategija in procesi za upravljanje s tveganji ter struktura in organizacija funkcij upravljanja s tveganji

Banka pri svojem poslovanju prevzema različna tveganja, katerih velikost je odvisna od vrste in velikosti posla ter pripravljenosti na prevzemanje tveganj. Banka Celje d.d. je univerzalna banka, usmerjena predvsem v opravljanje tradicionalnih poslov, v manjšem obsegu pa izvaja za stranke tudi posle s področja zakladništva. Večji del poslov izvaja na področju Republike Slovenije. Na področju medbančnega poslovanja je prisotna tudi na trgih drugih držav Evropske unije in svetovnih držav z nižjim kreditnim tveganjem, v državah JV Evrope pa v omejenem obsegu kreditira podjetja in fizične osebe.

Za doseganje strateških ciljev na področju poslovanja in upravljanja s tveganji banka posebno pozornost posveča kapitalskemu tveganju, tveganju dobičkonosnosti, kreditnemu, likvidnostnemu in tržnim tveganjem (valutno, pozicijsko), strateškemu, operativnemu in obrestnemu tveganju ter tveganju ugleda. Organizacija banke zagotavlja ločitev komercialnih organizacijskih enot oziroma enot, ki sklepajo posle in prevzemajo tveganja (front office), od zaledne funkcije, ki knjiži in vodi posle (back office), in od funkcije spremljanja in upravljanja s tveganji. Organizacijski ustroj banke je oblikovan tako, da zagotavlja neodvisno delovanje posameznih organizacijskih enot vse do vodstvenih ravni in omogoča ustrezen pretok informacij navzgor in navzdol ter med organizacijskimi enotami.

Organizacijska shema banke je sestavni del Letnega poročila Banke Celje d.d. in Skupine Banke Celje za leto 2012.

Prevzemanje in upravljanje s tveganji je zaradi razvoja in značilnosti finančnega sistema postalo pomemben element celovite strategije banke. Področje tveganj v bančnem sektorju podrobneje urejajo naslednji predpisi:

- Zakon o bančništvu,
- sklepi Banke Slovenije, ki povzemajo Basel II (mednarodni dogovor) in evropske direktive (pravna ureditev Evropske unije),
- Mednarodni standardi računovodskega poročanja (v nadaljevanju MSRP) ter
- minimalni standardi za dejavnost trgovanja v bankah in druge storitve, povezane z njimi, ki povzemajo pravila tako imenovane "dobre prakse".

Banka tveganja deli na:

- merljiva tveganja: kreditno, tržna, obrestno, likvidnostno, operativno, kapitalsko in tveganje dobičkonosnosti ter
- nemerljiva tveganja: strateško tveganje in tveganje ugleda.

Strategija prevzemanja in upravljanja s tveganji izraža temeljni odnos banke do tveganj v okviru svojega poslovanja in vključuje:

- cilje in splošna načela oziroma usmeritve za prevzemanje in upravljanje s tveganji,
- pristop k upravljanju s posameznimi tveganji,
- pristop k izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala in
- načrt glede pomembnih poslovnih dejavnosti ter sprememb v poslovni strategiji banke.

Banka ima izdelane politike prevzemanja in upravljanja za devet vrst tveganj:

- kreditno tveganje,
- tržna tveganja,
- obrestno tveganje,
- likvidnostno tveganje,
- operativno tveganje,
- kapitalsko tveganje,
- tveganje dobičkonosnosti,
- strateško tveganje in
- tveganje ugleda.

Politika prevzemanja in upravljanja s posameznim tveganjem vključuje naslednjo vsebino:

- sposobnost prevzemanja tveganja,
- proces upravljanja s tveganjem (organizacijska pravila izvajanja procesa, postopke ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja, sistem notranjih kontrol),
- izračun kapitalske zahteve in proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala ter
- odgovornost uprave banke in višjega vodstva.

Strategija in politike se posodablajo letno. Oblikovanje in sprejemanje strategije in politik poteka na naslednji način:

- nosilci upravljanja posameznih tveganj dokumente izdelajo,
- odbor za tveganja jih podrobno pregleda, uskladi in poda nanje soglasje,
- Uprava Banke Celje d.d. jih potrdi,
- Revizijski odbor Banke Celje d.d. jih obravnava in se z njimi seznanja ter predlaga nadzornemu svetu, da nanje poda soglasje,
- Nadzorni svet Banke Celje d.d. jih obravnava in poda nanje soglasje.

Z razvijanjem notranjega poročanja in obravnavanjem ter s sprejemanjem odločitev na številnih organih banke se v proces upravljanja s tveganji aktivno vključujeta uprava banke in celotno višje vodstvo (višje vodstvo predstavljajo izvršni direktorji in vodje samostojnih funkcionalnih organizacijskih enot banke). Z dobrim upravljanjem tveganj se želi banka hitreje in učinkovito odzivati na spremembe v okolju, približati potrebam strank ter zagotavljati njeno dolgoročno finančno stabilnost.

Upravljanje tveganj se neposredno spremlja:

- na kreditnih odborih (tedensko): kreditno tveganje;
- na likvidnostnih komisijah (trikrat tedensko, v izjemnih razmerah dnevno): likvidnostno tveganje;
- na Odboru za upravljanje z bilanco (v nadaljevanju: ALCO, mesečno): kreditno, tržna, obrestno, likvidnostno, kapitalsko in tveganje dobičkonosnosti;
- na upravi oziroma kolegiju banke: operativno in strateško tveganje ter tveganje ugleda;
- na Odboru za tveganja: vsa tveganja banke.

Pomembno vlogo na področju prevzemanja in upravljanja s tveganji ima Odbor za tveganja, ki ima vlogo koordinacijskega in posvetovalnega organa uprave banke in ima celovit pregled nad vsemi tveganji. Nadaljuje implementacijo standardov dobre bančne prakse ter spremlja določila nove kapitalske direktive CRD IV kot odgovora na kapitalsko ureditev Basel III.

Pregled upravljanja s posameznimi vrstami tveganj

(1) Kreditno tveganje

Kreditno tveganje predstavlja najpomembnejše tveganje v bančnem poslovanju. Kreditno tveganje je tveganost nastanka izgube, ki je posledica dolžnikove nezmožnosti, da iz katerega koli razloga ne bo izpolnil svoje finančne ali pogodbene obveznosti v celoti. Kreditno tveganje vključuje tudi

podkategorije tveganj, in sicer deželno tveganje, tveganje koncentracije, preostalo tveganje ob uporabi kreditnih zavarovanj in kreditno tveganje v listinjenju. Banka Celje d.d. je izpostavljena vsem vrstam tveganj, razen tveganju v listinjenju.

Temeljni cilj upravljanja s kreditnim tveganjem je ohranjanje visoke kakovosti in razpršenosti kreditnega portfelja ter oblikovanje ustreznih oslabitev in rezervacij za pokrivanje izgub. Banka usmerja naložbe k manj tveganim komitentom, dejavnostim in državam, svoje terjatve zavaruje s primernimi oblikami zavarovanja ter intenzivno izterjuje zapadle terjatve.

V proces kreditiranja in upravljanja s kreditnim tveganjem so vključeni Sektor upravljanja s tveganji, komercialne organizacijske enote, Služba spremljave poslovanja in Sektor pravnih poslov, izterjave in skladnosti poslovanja. Sektor upravljanja s tveganji je enota, neodvisna od komercialnih organizacijskih enot, ki upravlja kreditno tveganje na ravni dolžnika in na ravni kreditnega portfelja. Pred odobritvijo kredita oceni kreditno tveganje in razvrsti dolžnika v boniteto skupino ter določi limit celotne izpostavljenosti banke do dolžnika oziroma skupine povezanih oseb. Po odobritvi kredita spremlja izpostavljenost kreditnemu tveganju in izračunava potrebne oslabitve in rezervacije v skladu z MSRP. Odobravanje kreditov poteka v komercialnih organizacijskih enotah. Ves čas kreditnega razmerja spremljajo poslovanje dolžnika in poravnavanje obveznosti ter kvaliteto in vrednost zavarovanj. V Službi spremljave poslovanja, ki je organizirana ločeno od komercialnih organizacijskih enot in Sektorja upravljanja s tveganji, poteka evidentiranje in vodenje kreditov. V Sektorju pravnih poslov, izterjave in skladnosti poslovanja vodijo sporne kredite.

Kreditno tveganje se **ugotavlja** za finančna sredstva, ki se merijo po odplačni vrednosti, za finančna sredstva, merjena po pošteni vrednosti ter za prevzete obveznosti po zunajbilančnih postavkah. Kreditno tveganje izhaja predvsem iz odobrenih poslovnih, potrošniških in stanovanjskih kreditov, kreditnih kartic, odobrenih limitov na TRR, garancij in odobrenih ter še nekoriščenih kreditov, pa tudi iz naložb v dolžniške vrednostne papirje in izpostavljenosti iz naslova poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti.

Merjenje kreditnega tveganja poteka na nivoju dolžnika in celotnega portfelja. Izpostavljenost banke kreditnemu tveganju je odvisna od višine izpostavljenosti, verjetnosti neplačila ter višine izgube ob neplačilu, ki pa je odvisna tudi od zavarovanja terjatev in postopkov izterjave.

Banka je razvila številne postopke in metodologije **obvladovanja** kreditnega tveganja. Pred odobritvijo kredita oceni tveganost dolžnika in ga razvrsti v ustrezno bonitetno skupino na podlagi ocene kvantitativnih in kvalitativnih elementov. Ves čas kreditnega razmerja spremlja tveganost dolžnika in ustrezno spreminja njegovo razvrstitev. Banka teži k temu, da svoje terjatve čim bolje zavaruje, zato tekoče spremlja tveganja v zvezi z zavarovanji. Zaradi omejevanja velike koncentracije ima vzpostavljene limite zgornje zadolženosti do posameznih dolžnikov in skupin povezanih oseb ter strukturne limite za kreditni portfelj (po sektorjih, panogah, regijah). Vzpostavljen proces spremljave kreditov ji omogoča pravočasno odkrivanje povečanega kreditnega tveganja in čimprejšnji pričetek izvajanja aktivnosti za poravnavo zapadlih terjatev.

Sproti ali najmanj trimesečno ocenjuje, ali obstajajo nepristranski dokazi o oslabitvi finančnih sredstev in prevzetih obveznosti po zunajbilančnih postavkah. Če takšni dokazi obstajajo, mora banka izračunati višino izgube zaradi oslabitve oziroma oblikovati rezervacije za zunajbilančne postavke v skladu z interno metodologijo ocenjevanja izgub iz kreditnega tveganja po MSRP, ki jo najmanj vsako leto posodobi in prilagodi ekonomskim razmeram.

Spremljanje izpostavljenosti banke kreditnemu tveganju, spoštovanje limitov in sprejemanje različnih ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti kreditnemu tveganju se izvaja s pomočjo številnih analiz in poročil, ki jih posredujejo višjemu vodstvu ter različnim organom banke (kreditni odbor, ALCO, kolegij banke idr.). Izpostavljenost do posameznih dolžnikov oziroma skupin povezanih

oseb ter zapadle terjatve spremljajo dnevno, medtem ko poročila o kreditnem portfelju, vključno s poročili o prejetih kreditnih zavarovanjih, izdelujejo mesečno.

(2) Tržna tveganja

Banka pri svojem poslovanju prevzema tržna tveganja, to je tveganje spremembe poštene vrednosti finančnih instrumentov zaradi sprememb obrestnih mer, deviznih tečajev in cen finančnih instrumentov. Banka ločeno spremlja pozicijsko tveganje za pozicije bančne in trgovalne knjige.

Med tržnimi tveganji izstopa pozicijsko tveganje pri lastniških in dolžniških finančnih instrumentih ter izvedenih finančnih instrumentih. Izpostavljenost valutnemu tveganju je nizka, saj banka vodi politiko izravnane devizne pozicije po posameznih valutah in se ne ukvarja s špekulativnim trgovanjem.

Temeljni cilj banke na področju naložb v finančne instrumente bančne knjige je investiranje v visoko kakovostne finančne instrumente, predvsem zaradi ohranjanja nizke izpostavljenosti tržnim tveganjem in primerne višine likvidnostne rezerve (primerno finančno premoženje za pridobitev sredstev pri Evropski centralni banki in na medbančnem trgu). Temeljni cilj banke na področju trgovanja z vrednostnimi papirji (trgovalna knjiga) pa je ustvarjanje razlike v ceni finančnih instrumentov.

Banka usmerja naložbe v bančno knjigo, in sicer predvsem v dolžniške finančne instrumente, ki jih izdaja država in banke z visoko bonitetno oceno ter imajo hkrati tudi državno poročstvo. V bančno knjigo vključuje tudi finančne instrumente (pretežno lastniške), ki jih pridobi z unovčevanjem zavarovanj v procesu izterjave zapadlih kreditov.

V proces spremljanja in upravljanja tržnih tveganj so vključeni Sektor finančnih trgov, ki sklepa posle nakupa in prodaje osnovnih finančnih instrumentov in izvedenih finančnih instrumentov, Sektor upravljanja s tveganji, ki neodvisno od komercialne organizacijske enote spremlja in upravlja s tržnimi tveganji, ter Služba spremljave poslovanja, ki evidentira in vodi posle. V Sektorju upravljanja s tveganji poleg spremljanja in merjenja izpostavljenosti tržnim tveganjem določajo in spremljajo tudi limite z namenom ohranjanja nizke izpostavljenosti tržnim tveganjem, prav tako pa tudi ocenjujejo obstoj nepristranskih dokazov za slabitev finančnih instrumentov v skladu z MSRP. Organizacijski ustroj banke je zasnovan tako, da zagotavlja izvajanje minimalnih standardov trgovanja ter neodvisnost delovanja organizacijskih enot.

Postopki **ugotavljanja** tržnih tveganj se izvajajo že pri nakupu oziroma izdaji finančnih instrumentov, pri čemer morajo biti poznana vsa tveganja, povezana s posameznim finančnim instrumentom. Sektor finančnih trgov nakupe opravlja v skladu s postavljeno strategijo in glede na veljavni limitni sistem. Če gre za nakup novega finančnega instrumenta, ga preučijo tudi z vidika tržnih tveganj ter vzpostavijo postopke za celovito spremljavo in kontrolo izpostavljenosti tržnim tveganjem.

Merjenje pozicijskega tveganja se izvaja na ravni celotnega portfelja in na ravni posameznih poslov. Izpostavljenost pozicijskemu tveganju se spremlja z vidika kapitalske zahteve za tržna tveganja, ki se izračunava po standardiziranem pristopu, ter z analizo občutljivosti, pri čemer se meri vpliv sprememb različnih dejavnikov tveganja (na primer obrestnih mer, tržnih tečajev) na vrednost finančnega instrumenta.

Banka meri valutno tveganje na dnevnem nivoju s spremljanjem neto pozicij po posameznih tujih valutah.

Obvladovanje tveganj temelji na limitnem sistemu, ki odraža pripravljenost banke za sprejemanje potencialnih izgub. V Sektorju upravljanja s tveganji se pripravijo predlogi limitov, ki se potrdijo na

sejah ALCO. V Sektorju finančnih trgov se izvajajo nakupi finančnih instrumentov v okviru postavljenih limitov, pooblastil ter v okviru drugih sprejetih pravil.

Banka obvladuje izpostavljenost pozicijskemu tveganju s postavljenim limitnim sistemom, v okviru katerega so limiti v osnovi razdeljeni na limite trgovalne in bančne knjige. Limiti trgovalne knjige so vsebinsko usklajeni z Minimalnimi standardi za dejavnost trgovanja v bankah in druge storitve, povezane z njimi.

Obvladovanje tveganja iz naslova izvedenih finančnih instrumentov poteka z zasledovanjem politike zapiranja pozicij. To pomeni, da se tržno tveganje izvedenih finančnih instrumentov zavaruje z nasprotnim poslom.

Za obvladovanje valutnega tveganja so sprejeti limiti na pozicije v tujih valutah, ki opredeljujejo maksimalno višino odprtosti (neto pozicije) v posamezni valuti. Valutni limiti so nizki, saj se banka ne izpostavlja valutnemu tveganju iz špekulativnih namenov.

Spremljanje tržnih tveganj se izvaja preko izdelave poročil, v katerih se prikaže višina izpostavljenosti tržnim tveganjem, spoštovanje limitov, poročilo o doseženih dobičkih in izgubah na področju trgovanja s finančnimi instrumenti in drugo. Poročanje na ALCO se izvaja mesečno, dnevno pa v Sektorju upravljanja s tveganji spremljajo spoštovanje limitov ločeno od komercialne dejavnosti ter o prekoračitvah obveščajo upravo in višje vodstvo banke.

(3)Obrestno tveganje

Obrestno tveganje v banki se kaže kot tveganje vpliva spremembe obrestnih mer na neto obrestne prihodke banke ter tveganje ekonomske (poštene) vrednosti kapitala banke. Obrestno tveganje banke izvira predvsem iz neusklajene ročnosti med obrestno občutljivimi naložbami in obrestno občutljivimi obveznostmi.

Na področju obrestnega tveganja banka zasleduje politiko zaprte obrestne pozicije. Banka zapira obrestne vrzeli z bilančnimi instrumenti in s sklepanjem obrestnih izvedenih finančnih instrumentov, pri čemer vpliv na izkaz poslovnega izida zaradi spremembe poštene vrednosti obrestnega izvedenega finančnega instrumenta znižuje z uporabo računovodskega obračunavanja varovanja pred tveganji (Hedge Accounting).

V spremljanje in upravljanje obrestnega tveganja je vključen Sektor upravljanja s tveganji, ki spremlja, meri in upravlja izpostavljenost obrestnemu tveganju. V Sektorju upravljanja s tveganji tudi določajo in spremljajo limite ter izvajajo analize občutljivosti in stres teste. Sektor finančnih trgov je zadolžen za operativno upravljanje z obrestnim tveganjem, pri čemer izvaja tudi nakupe in prodaje izvedenih finančnih instrumentov, da bi znižali izpostavljenost obrestnemu tveganju. V proces so vključene tudi komercialne organizacijske enote, ki sklepajo obrestno občutljive posle in prevzemajo izpostavljenost obrestnemu tveganju, ter Služba spremljave poslovanja, ki evidentira in vodi posle.

Postopek **ugotavljanja** obrestnega tveganja se izvaja tako, da se za vse obstoječe posle opredeli obrestna občutljivost.

Merjenje obrestnega tveganja v bančni knjigi se izvaja z metodo obrestnih razmikov, kar pomeni, da se vse postavke razvrstijo v posamezne časovne intervale v odvisnosti od njihove končne zapadlosti oziroma v odvisnosti od datuma ponovne določitve obrestne mere. Pri tem se izračuna vpliv premika obrestnih krivulj na neto obrestne prihodke. Izpostavljenost obrestnemu tveganju se meri tudi z metodo vrzeli v trajanju, s čimer se oceni sprememba ekonomske vrednosti kapitala banke ob vzporedni spremembi obrestne krivulje. Banka izračunava tudi vpliv spremembe obrestne krivulje za 200 bazičnih točk na ekonomsko vrednost kapitala, kar je skladno s smernicami drugega stebra Basel II. Banka ima vzpostavljen limitni sistem za omejevanje izpostavljenosti obrestnemu tveganju v bančni knjigi.

Obrestno tveganje trgovalne knjige predstavljajo obrestno občutljivi finančni instrumenti, ki so razvrščeni v trgovalno knjigo. Za potrebe merjenja izpostavljenosti obrestnemu tveganju se izračunava modificirano trajanje in izvajajo analize obrestne občutljivosti dolžniških papirjev trgovalne knjige.

Obvladovanje tveganj je proces, ki se krovno vodi na sejah ALCO, kjer sprejemajo odločitve oziroma usmeritve o višini obrestnega tveganja, ki ga je banka pripravljena sprejeti, ter dajejo usmeritve Sektorju finančnih trgov in ostalim komercialnim sektorjem, kakšne posle naj izvajajo, da obrestno tveganje ne bo preseglo dogovorjenih okvirjev. Osnova za te odločitve so analize obrestnega tveganja, ki vsebujejo poročila o izpostavljenosti obrestnemu tveganju z dohodkovnega vidika (spremembe neto obrestnih prihodkov) in ekonomskega vidika (spremembe v neto sedanji vrednosti) ter jih pripravljajo v Sektorju upravljanja s tveganji.

Spremljava obrestnega tveganja se izvaja v Sektorju upravljanja s tveganji preko izdelave poročil, v katerih se prikaže izpostavljenost obrestnemu tveganju in spoštovanje limitov, ki jih obravnavajo mesečno na sejah ALCO. V spremljavo se vključuje tudi Sektor finančnih trgov z nakupi in prodajami izvedenih finančnih instrumentov ter kot koordinator dogovorov o večjih obrestno občutljivih poslih. Neodvisno od tega banka spremlja obrestno tveganje tudi z vidika dobičkonosnosti.

(4) Likvidnostno tveganje

Likvidnostno tveganje je tveganje, ki vključuje tveganje zagotavljanja virov likvidnosti in tržno likvidnostno tveganje. Tveganje zagotavljanja virov likvidnosti nastopi, kadar banka ni sposobna poravnati vseh dospelih obveznosti oziroma je primorana pridobivati vire likvidnosti s pomembno višjimi stroški. Tržno likvidnostno tveganje pa nastopi, kadar pozicij v finančne instrumente ni možno odprodati ali nadomestiti v kratkem času brez pomembnega vpliva na tržno ceno. S časovnega vidika ločimo upravljanje operativne likvidnosti in upravljanje strukturne likvidnosti.

Upravljanje likvidnosti in likvidnostnega tveganja se odraža v postavljenem limitnem sistemu, naboru in velikosti naložb v finančne instrumente in metodologiji spremljanja tokov likvidnosti. Zasleduje politiko razpršitve virov financiranja in zagotavljanja optimalne strukture dolgoročnih virov financiranja. Banka ima opredeljeno strukturo in minimalno višino likvidnostnih rezerv, ki izhaja iz scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer. V okviru izdelave scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer ima opredeljen tudi krizni načrt na področju likvidnostnega tveganja.

Banka ima vzpostavljeno metodologijo za porazdelitev stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti (Metodologijo internih transfernih cen), ki zajema vse pomembne postavke sredstev in obveznosti, zunajbilančne postavke in vse stroške v zvezi z likvidnostjo (likvidnostni pribitek). Metodologija vključuje primerne spodbude glede na prispevek posameznih poslovnih področij k likvidnostnemu tveganju.

Metodologije za ugotavljanje, merjenje, obvladovanje in spremljanje likvidnosti banki omogočajo usklajevanje dejanskih in potencialnih virov likvidnosti z dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju. V ta namen upravljanje z likvidnostjo zagotavlja upoštevanje dejanskih in načrtovanih pomembnih denarnih tokov, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi.

Proces upravljanja z likvidnostjo vodi Sektor finančnih trgov, kjer izvajajo vse osnovne procese upravljanja z likvidnostjo. Sektor upravljanja s tveganji meri likvidnostno tveganje, določa in spremlja limite oziroma ciljne vrednosti na področju likvidnosti in koncentracije prejetih vlog, vključujeta pa se tudi Služba spremljave poslovanja, ki evidentira in vodi posle ter pripravlja poročila o likvidnostnih količnikih, ter Sektor računovodstva (pri oblikovanju metodologije in poročil s področja transfernih cen). V proces upravljanja z likvidnostjo in likvidnostnim tveganjem se skozi različne organe vključujeta tudi višje vodstvo in uprava banke.

Metodologija **ugotavljanja** likvidnostnega tveganja temelji na postopkih identificiranja in uvrščanja poslov, ki so povezani z likvidnostnim položajem banke, v interno opredeljene simulacije.

Metodologija **merjenja** oziroma ocenjevanja likvidnostnega tveganja temelji na dnevnem simuliranju odprtih likvidnostnih pozicij na področju operativne in strukturne likvidnosti za izbrani časovni interval, ki je praviloma daljši od treh mesecev. Likvidnostno tveganje se meri tudi z analizo likvidnostnih vrzeli, s poročili o likvidnostnih količnikih in drugih kazalnikih likvidnostnega tveganja. Banka najmanj trimesečno izdeluje različne scenarije izjemnih likvidnostnih razmer, pri čemer je osnova dinamična analiza likvidnostnih vrzeli.

Obvladovanje likvidnostnega tveganja zajema zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij z opredeljenimi instrumenti in v skladu s postavljenimi limiti oziroma kazalniki po posameznih pozicijah. Banka odprte pozicije zapira preko zakladniških ali kratkoročnih komercialnih poslov. Izbira instrumentov je odvisna od cenovnih razmerij in veljavnih limitov za njihovo sklepanje. Limiti oziroma ciljne vrednosti so postavljeni glede na naslednja izhodišča:

- velikost banke,
- mednarodno bonitetno oceno banke,
- strukturo lastništva,
- regionalni značaj banke.

Banka ima opredeljene limite oziroma ciljne vrednosti, s katerimi omejuje izpostavljenost likvidnostnemu tveganju, na način zagotavljanja ustrezne višine likvidnostnih rezerv in ustrezne razpršenosti virov likvidnosti. Limite oziroma ciljne vrednosti upravljanja z likvidnostnim tveganjem pripravi Sektor upravljanja s tveganji v okviru izdelave scenarijev izjemnih razmer za likvidnostno tveganje in se potrjujejo na sejah ALCO. Poleg lastnih limitov so pomembni tudi limiti drugih komitentov za sklepanje poslov z banko.

Spremljanje likvidnostnega tveganja zajema sistem notranjih kontrol, sistem notranjih in zunanjih poročil, preverjanje limitnega sistema in sistem poročanja ob kršitvah. Preko natančno opredeljenega sistema poročanja, kjer izdelujejo številna redna in izredna poročila, ter preko danih pooblastil po nivojih odločanja ima banka zagotovljeno spremljanje in kontroliranje izvajanja ukrepov upravljanja z likvidnostnim tveganjem.

(5) Operativno tveganje

Operativno tveganje je tveganje izgube kot posledica:

- neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov,
- ravnanja ljudi,
- delovanja sistemov in
- zunanjih dejavnikov.

Z opredelitvijo in nadgradnjo poslovnih procesov ter ustreznim kontrolnim okoljem želi banka dosegati čim nižjo oceno potencialnega profila izpostavljenosti banke na področju operativnega tveganja in zmanjšati izgube iz naslova škodnih dogodkov na čim nižjo raven.

Ugotavljanje operativnega tveganja upošteva notranje in zunanje dejavnike ter pomeni ugotavljanje, definiranje in kategoriziranje škodnih dogodkov, njihovih vzrokov in posledic oziroma učinkov. Tudi novi proizvodi, aktivnosti, procesi in sistemi so pred njihovo uvedbo izpostavljeni ustreznim ocenjevalnim postopkom z vidika operativnega tveganja. Identifikacijo operativnega tveganja je izvedla banka v okviru popisa poslovnih procesov in tako zagotovila temelj za dober nadzor lastne izpostavljenosti na tem področju.

V **merjenje** so zajeti tisti škodni dogodki, ki imajo določen bruto vpliv na izkaz poslovnega izida. Banka ima opredeljene kriterije za vrednotenje majhnih in velikih škod ter z vrednostnega in kakovostnega vidika določeno merilo za pomembno operativno tveganje.

V okviru sistema **obvladovanja** operativnega tveganja so določeni ukrepi in pravila oziroma načrti izvajanja ukrepov za sprejemanje, zmanjševanje, razpršitev, prenos in izognitev operativnemu tveganju. Aktivnosti vključujejo ocenjevanje verjetnosti realizacije škodnih dogodkov glede na identificirane vzroke in oceno učinkov. Banka spremlja in ocenjuje tudi potencialne škodne dogodke, ki jih obravnava kot priložnost za izboljšavo, saj vključujejo vse operativne odklone, ki lahko potencialno vplivajo ali povzročijo škodni dogodek. Dobra podlaga za obvladovanje so popisani poslovni procesi, na podlagi katerih je banka izdelala: matriko povezav organizacijskih enot v poslovnih procesih banke, potencialni profil izpostavljenosti banke na področju operativnega tveganja za posamezen poslovni proces in banko kot celoto ter katalog vseh operativnih tveganj, ki jih banka identificira.

Spremljanje operativnega tveganja izvajajo v Sektorju upravljanja s tveganji, ki na podlagi poročanja vseh organizacijskih enot banke izdeluje analize in poročila ter seznanja upravo oziroma kolegij banke ter višje vodstvo o vseh večjih realiziranih izgubah. Zagotovljeno je tekoče spremljanje uresničevanja sprejetih ukrepov upravljanja s tem tveganjem.

Banka ima izdelana pravila za delovanja v pogojih hudih motenj poslovanja. Na področju informacijske tehnologije je zagotovljeno delovanje podpore poslovnim procesom iz rezervne lokacije. Banka ima za vzpostavitev ponovnega delovanja izdelan obnovitveni načrt dela po katastrofi, izdelani so načrti neprekinjenega poslovanja.

V banki so izdelani ročni postopki za tiste aktivnosti, ki jih je možno izvajati brez informacijskega sistema. Za te procese banka redno izdeluje analize informacijskih tveganj.

(6) Kapitalsko tveganje

Banka skrbi za varno poslovanje tudi tako, da ves čas skrbi za zadosten obseg kapitala in njegovo ustrezno strukturo. Z namenom ocenjevanja sposobnosti prevzemanja tveganj banka izdeluje projekcije gibanja kapitala in kapitalskih zahtev ter projekcije interne ocene kapitala in kapitalskih potreb za obdobje petih let v skladu z letno poslovno politiko in finančnim načrtom banke ter petletno strategijo, iz katerih je razvidno gibanje količnikov kapitalske ustreznosti glede na planiran obseg poslovanja banke. Banka sledi cilju doseganja visokega deleža temeljnega kapitala v strukturi celotnega regulatornega kapitala ter ohranjanja količnikov kapitalske ustreznosti nad ciljno določenimi vrednostmi.

V proces upravljanja kapitalskega tveganja sta vključena Sektor upravljanja s tveganji, ki redno izračunava regulatorni kapital in kapitalske zahteve, opredeljuje limite in ciljne vrednosti, ki jih daje v potrditev na seje ALCO in spremlja njihovo spoštovanje, ter Sektor finančnih trgov, ki vodi postopke na področju dokapitalizacij in izdaj finančnih instrumentov, primernih za vključitev v sestavine regulatornega kapitala. Sektor računovodstva se vključuje v proces upravljanja kapitalskega tveganja s procesom načrtovanja.

Ugotavljanje kapitalskega tveganja temelji na ugotavljanju sestavin kapitala, kapitalskih zahtev in količnikov kapitalske ustreznosti v daljšem časovnem obdobju.

Z njihovim rednim **merjenjem** banka zagotavlja usklajenost z zakonodajo, z interno določenimi limiti in ciljnim vrednostmi ter skladnost z ostalimi prevzetimi tveganji.

V okviru **obvladovanja** kapitalskega tveganja ima banka določen limit količnika kapitalske ustreznosti v višini nad 10,7 %, limit količnika kapitalske ustreznosti, izračunanega iz temeljnega kapitala (Tier 1), v višini nad 8,6 %, razmerje med interno oceno kapitala in kapitalskimi zahtevami iz prvega stebra nad 133,8 % ter predvidene ukrepe za zmanjšanje kapitalskega tveganja. Pred začetkom izvajanja ukrepov za povečanje kapitala banka poskuša obvladovati kapitalsko tveganje z ukrepi za zmanjšanje izpostavljenosti posameznim tveganjem. Banka bo skrbela za zmanjšanje

naložb z večjo porabo kapitala (na področju kapitalskih zahtev za kreditno in tržna tveganja), kapitalske zahteve za kreditno tveganje bo zniževala tudi z vključevanjem nepremičnin (stanovanjskih in poslovnih) v izračun tveganju prilagojene izpostavljenosti

Za **spremljanje** kapitalskega tveganja se izdelujejo mesečna poročila, ki jih obravnavajo na sejah ALCO in poleg samega izračuna vključujejo tudi analizo sprememb v primerjavi s preteklim obdobjem. Ob spremembah kapitalske ureditve in zakonodaje se v poročilo vključijo tudi projekcije vpliva sprememb na izpostavljenost banke kapitalskemu tveganju. Banka izdeluje in ob večjih spremembah v poslovanju posodabljanja srednjeročne in dolgoročne projekcije kapitala, kapitalskih potreb ter pripadajočih količnikov kapitalske ustreznosti z namenom ugotavljanja in spremljanja bodočih potreb po kapitalu. Trimesečno izvaja scenarije izjemnih situacij ob upoštevanju specifičnega položaja banke.

Banka vsake tri mesece v okviru izdelave predpisanih poročil poroča Banki Slovenije o kapitalu in kapitalskih zahtevah (1. steber Basla II).

Za potrebe spremljanja kapitalske ustreznosti banke, glede na vsa prevzeta tveganja v okviru svojega poslovanja, trimesečno obravnavajo na sejah ALCO tudi izračun interne ocene kapitala in interne ocene kapitalskih potreb.

(7) Tveganje dobičkonosnosti

Tveganje dobičkonosnosti se nanaša na neustrezno sestavo oziroma razpršenost prihodkov ali na nesposobnost zagotavljanja zadostne in stalne ravni dobičkonosnosti.

Temeljni cilj upravljanja s tveganjem dobičkonosnosti je zagotavljanje kvalitete in stabilnosti čistih finančnih in poslovnih prihodkov.

Upravljanje s tveganjem dobičkonosnosti izvaja Sektor računovodstva, pri postopkih obvladovanja pa sodelujejo tudi druge organizacijske enote, pri katerih nastaja tveganje dobičkonosnosti. Vse pomembnejše odločitve se sprejemajo na sejah ALCO.

Ugotavljanje tveganja dobičkonosnosti temelji na ugotavljanju strukture izkaza finančnega položaja, postavk izkaza poslovnega izida in njihove kvalitete, obrestne marže, donosnosti sredstev in kapitala ter stroškovne učinkovitosti v daljšem časovnem obdobju z analizo sprememb.

Z rednim **merjenjem** elementov tveganja dobičkonosnosti banka zagotavlja njihovo ustreznost za ustvarjanje načrtovanega finančnega rezultata.

Banka za **obvladovanje** tveganja dobičkonosnosti upošteva pravilo, na osnovi katerega prične izvajati ukrepe za zmanjševanje tveganja, če posamezne postavke izkaza poslovnega izida ne dosegajo načrtovanih rezultatov in banka tudi v prihodnje ne pričakuje izboljšanja. Če bo za načrtovanim rezultatom zaostajala le posamezna postavka izkaza poslovnega izida, bo banka poskušala izpad prihodkov najprej nadomestiti s spremembami v strukturi poslovnih aktivnosti, če pa to ne bo zadoščalo, bo pristopila k aktivnostim za izboljšanje kvalitete naložb in močnejši racionalizaciji stroškov. Če pa bo banka ugotovila, da več postavk izkaza poslovnega izida ne dosega načrtov, bo pristopila k prenovi načrta. K prenovi načrta bo pristopila predvsem v okoliščinah, ko so zaostajanje za načrti povzročili zunanji dejavniki, na katere banka ne more vplivati, kot so splošni nivo obrestnih mer, splošne gospodarske razmere in spremembe konkurenčnega okolja, v katerem banka posluje.

Neugodne gospodarske razmere so se v letu 2012 nadaljevale in vplivale na povečano **izpostavljenost tveganju dobičkonosnosti**. Znižanja bonitetnih ocen države in banke ter posledična delna odplačila tujih virov financiranja so povzročila pritisk na pridobivanje ostalih virov financiranja banke. Tem dejstvom je banka prilagajala strukturo in obseg poslovanja. Kljub

ustvarjenemu negativnemu finančnemu rezultatu so bili čisti finančni in poslovni prihodki razmeroma stabilni in kvalitetni.

Spremljanje tveganja dobičkonosnosti se izvaja z izdelavo mesečnih poročil v obliki kvantitativne in kvalitativne analize, ki se obravnavajo na sejah ALCO. Sistem poročanja omogoča, da so s tveganjem dobičkonosnosti seznanjene vse organizacijske enote banke.

(8) Strateško tveganje

Strateško tveganje je tveganje, ki nastane zaradi neustreznih poslovnih odločitev, nepravilnega izvajanja sprejetih odločitev ter premajhne odzivnosti na spremembe poslovnega okolja.

Temeljni cilj upravljanja s strateškim tveganjem je zagotavljanje skladnosti med strateškimi usmeritvami in cilji ter poslovno strategijo banke za uresničevanje usmeritev, med angažiranimi sredstvi in kvaliteto izvedbe.

Upravljanje s strateškim tveganjem se izvaja v organih vodenja in nadzora banke, pri postopkih obvladovanja pa sodelujejo vse organizacijske enote, pri katerih nastaja strateško tveganje. Vse pomembnejše odločitve v zvezi s strateškim tveganjem se sprejemajo na sejah nadzornega sveta banke, na sejah uprave banke, sejah ALCO ali kolegija banke.

Ugotavljanje strateškega tveganja temelji predvsem na ugotavljanju opredelitve lastne vizije, jasnosti in konzervativnosti strategije, pravilnosti strateških usmeritev in podprtosti strategije s potrebnim kapitalom, upravljavskim kadrom ter kadrovskimi in tehnološkimi zmožnostmi.

Negotovo makroekonomsko okolje vpliva na povečano strateško tveganje, zaradi česar obstaja verjetnost, da bo banka morala strateške cilje v obdobju krize prilagajati spremenjenim razmeram v okolju, vendar bo z zagotavljanjem dovolj hitre odzivnosti na spremembe v okolju poskušala zmanjšati tveganje na najnižjo možno raven.

Strateško tveganje je nemerljivo tveganje; z rednim **ocenjevanjem** njegovih elementov, v smislu spremljanja realizacije strateških usmeritev in ciljev, pa banka zagotavlja njihovo ustreznost.

Na področju **obvladovanja** strateškega tveganja ima banka predvidene ukrepe za njegovo zmanjšanje, ki jih začne izvajati, če strateške usmeritve niso realizirane v ustreznem obsegu in tudi v prihodnje ne pričakuje izboljšanja.

Banka bo analizirala in ovrednotila pomembnejše vplive iz okolja, kamor sodijo predvsem tržni in gospodarski pogoji, obnašanje strank, uvajanje novih produktov, politična stabilnost, veljavna zakonodaja in tehnološka podpora poslovanja. Če bo realizacija poslovnih aktivnosti le v manjšem obsegu zaostajala za strateškimi usmeritvami in cilji, bo banka na podlagi analize odmikov poskušala z ustreznimi operativnimi ukrepi pospešiti potrebne aktivnosti za uresničevanje strateških usmeritev. Če pa bo ugotovila, da so odmiki dejanskega poslovanja od strateških usmeritev večji, bo pristopila k prenovi strategije. K prenovi strategije bo pristopila predvsem v okoliščinah, ko bodo odmike povzročili vplivi iz okolja oziroma nestabilno in nepredvidljivo okolje. V primeru nestabilnih razmer v okolju bo banka zagotovila pogostejše analize odmikov.

Banka vsako leto izdela letno poslovno politiko in finančni načrt ter strategijo za triletno oziroma petletno obdobje, ki se letno dopolnjuje in podaljša za eno leto.

Spremljanje izvajanja strategije ter poslovne politike in finančnega načrta se izvršuje preko izdelave medletnih poročil, ki jih obravnava tudi nadzorni svet in vključujejo kvalitativne analize poslovanja. Za potrebe poslovnega odločanja banka vsaj enkrat letno izdela podrobno oceno uresničevanja finančnega načrta, ki se obravnava na sejah uprave banke, sejah ALCO in kolegija banke.

(9) Tveganje ugleda

Tveganje ugleda je tveganje nastanka izgube zaradi negativne podobe, ki jo imajo o banki njeni komitenti, poslovni partnerji, lastniki in investitorji ali nadzorniki. Ta podoba vpliva na vzpostavljanje novih poslovnih odnosov in storitev ter na vzdrževanje že obstoječih. To tveganje lahko privede banko v pravne spore, v finančno izgubo in povzroči zmanjšanje števila komitentov.

Da bi bil ugled banke, ki ga dojema zainteresirana javnost, kar najbolj primeren za doseganje poslovnih ciljev banke, je upravljanje z ugledom strateška naloga banke kot celote in ne le njenega posameznega dela.

Indikatorji za **ugotavljanje** tveganja ugleda se spremljajo po posameznih zainteresiranih javnostih (lastniki, zaposleni, nadzorne institucije, komitenti, poslovni partnerji, splošna javnost idr.). Ti indikatorji so lahko različni, na primer ocene Banke Slovenije, mnenje revizorja, poslovno-finančni rezultati, rezultati anket, spremljanje pojavljanja v medijih, interna klima.

Tveganje ugleda je nemerljivo tveganje, zato se ti indikatorji **ocenjujejo** predvsem kvalitativno, prilagojeno vsakemu posameznemu kriteriju, izkustveno, glede na časovno vrsto, v različnih intervalih, ob pojavu. Merljivi so predvsem poslovno-finančni rezultati poslovanja banke, ki jih presojuje mesečno, četrletno, polletno in letno, interno in revizor, Banka Slovenije, nadzorni svet ter druge nadzorne institucije ter ostale javnosti.

Banka obvladuje tveganje ugleda s tem, da zagotavlja varno, kvalitetno in stabilno poslovanje, uprava in nadzorni svet ravnata v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, zagotavlja transparentnost poslovanja, izvaja monitoring medijske podobe, sistematično komunicira z različnimi javnostmi, skrbno upravlja z zaposlenimi, je družbeno odgovorna.

3 INFORMACIJE O OSEBAH, VKLJUČENIH V RAZKRITJA

Informacije o osebah, vključenih v razkritja (zahteva 11. člena Sklepa o razkritjih):

- a) firma banke, ki je dolžna izvesti razkritja po tem sklepu,
- b) opis razlik med konsolidacijo za računovodsko poročanje in konsolidacijo za potrebe nadzora na konsolidirani podlagi,
- c) morebitne trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami,
- d) skupni znesek, za katerega je kapital nižji od zahtevanega minimuma v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in firmo oziroma firme teh podrejenih družb.

Firma banke, ki je dolžna izvesti razkritja po tem sklepu

Razkritja po tem sklepu je dolžna izvesti Banka Celje d.d.

Banka Celje d.d. je slovenska delniška družba, ki opravlja univerzalne bančne posle.

Banka z delnicami ne trguje na organiziranem trgu kapitala.

Poslovni naslov banke je: Banka Celje d.d., Vodnikova 2, Celje.

Opis razlik med konsolidacijo za računovodsko poročanje in konsolidacijo za potrebe nadzora na konsolidirani podlagi

Banka je 100-odstotna lastnica odvisne družbe Posest d.o.o. Celje. Odvisna družba na podlagi dovoljenja Banke Slovenije ni vključena v konsolidirani nadzor po sklepu Banke Slovenije o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi, ker z vidika cilja nadzora banke odvisna družba ne predstavlja pomembnega učinka.

Odvisna družba v popolni lasti banke je v konsolidirane računovodske izkaze za računovodsko poročanje vključena po metodi polne konsolidacije. Odvisna družba je polno konsolidirana od dneva pridobitve kontrole in bo izključena iz konsolidacije z datumom izgube kontrole.

Morebitne trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami

V skupini Banke Celje ni trenutnih ali predvidenih dejanskih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njeno podrejeno družbo.

Skupni znesek, za katerega je kapital nižji od zahtevanega minimuma v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in firmo oziroma firme teh podrejenih družb

Odvisna družba banke, ki ni vključena v konsolidacijo po Sklepu o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi (Ur. l. RS, št. 135/2006, 104/2007, 97/2010), izpolnjuje zahtevani minimum kapitala.

4 KAPITAL

Kapital (zahteva 12. člena Sklepa o razkritjih):

- a) ključne informacije in lastnosti posameznih kategorij kapitala in njihovih sestavin, vključno z ločenim razkritjem:
 - hibridnih instrumentov temeljnega kapitala iz 16. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06, 104/07, 85/10; 97/2010, 100/2011 in 100/2012 v nadaljevanju: sklep o kapitalu);
 - finančnih instrumentov s spodbudami za izplačilo po sklepu o kapitalu;
 - finančnih instrumentov iz četrtega odstavka 34. člena sklepa o kapitalu;
- b) znesek temeljnega kapitala, z ločenim razkritjem:
 - vseh postavk, ki sestavljajo temeljni kapital, in odbitnih postavk pri izračunu temeljnega kapitala;
 - skupnega zneska hibridnih instrumentov temeljnega kapitala, znotraj katerega so ločeno navedeni finančni instrumenti iz četrtega odstavka 34. člena sklepa o kapitalu;
 - skupnega zneska hibridnih instrumentov temeljnega kapitala s spodbudami za izplačilo, znotraj katerega so ločeno navedeni finančni instrumenti s spodbudami za izplačilo iz četrtega odstavka 34. člena sklepa o kapitalu;
- c) skupni znesek dodatnega kapitala I in skupni znesek dodatnega kapitala II, kot sta opredeljena s sklepom o kapitalu in kot se v skladu z navedenim sklepom lahko upošteva pri izračunu kapitala banke;
- d) odbitne postavke od temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I, z ločenim razkritjem postavke, določene v točki (f) drugega odstavka 30. člena sklepa o kapitalu;
- e) znesek kapitala iz 3. člena sklepa o kapitalu, zmanjšan za odbitne postavke iz 30. člena sklepa o kapitalu in ob upoštevanju razmerij in omejitev med posameznimi sestavinami kapitala, določenih v 6. členu sklepa o kapitalu.

Ključne informacije in lastnosti posameznih kategorij kapitala in njihovih sestavin

V skladu z določili Basla II in sklepom o kapitalu se kapital, glede na svoje lastnosti, deli na tri kategorije:

- temeljni kapital,
- dodatni kapital I,
- dodatni kapital II.

Temeljni kapital predstavlja najkvalitetnejšo kategorijo kapitala in se skupaj z dodatnim kapitalom I lahko uporabi za izpolnjevanje kapitalskih zahtev za kreditno, tržna in operativno tveganje. Dodatni kapital II se lahko uporabi samo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev za tržna tveganja, razen kapitalskih zahtev za tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke.

Banka mora stalno izpolnjevati določena razmerja in omejitve med posameznimi sestavinami kapitala. Pomembnejša razmerja in omejitve so:

- dodatni kapital I ne sme presegati zneska temeljnega kapitala,
- vsota prednostnih kumulativnih delnic s fiksnim donosom in podrejenega dolga, ki se vključuje v dodatni kapital I, ne sme presegati 50 % temeljnega kapitala.

Ne glede na navedena razmerja in omejitve med posameznimi kategorijami oziroma sestavinami kapitala veljajo za hibridne instrumente, ki jih banka lahko vključi med sestavine temeljnega kapitala, naslednje omejitve:

- znesek hibridnih instrumentov, ki se v skladu s šestim odstavkom 16. člena sklepa o kapitalu konvertirajo v navadne delnice iz 10. člena omenjenega sklepa, ne sme presegati 50 % temeljnega kapitala,
- v okviru omejitve iz prve alinee znesek ostalih hibridnih instrumentov ne sme presegati 35 % temeljnega kapitala,

- v okviru omejitev iz prve in druge alineje znesek hibridnih instrumentov z določenim rokom dospelosti in hibridnih instrumentov s spodbudami za izplačilo ne sme presegati 15 % temeljnega kapitala.

Morebitni presežki posameznih kategorij oziroma sestavin kapitala banke nad omejitvami se pri izračunu kapitala ne smejo upoštevati.

Temeljni kapital in odbitne postavke temeljnega kapitala

Temeljni kapital banke sestavljajo:

- vplačani osnovni kapital in kapitalne rezerve iz naslova navadnih delnic,
- rezerve in zadržani dobiček, ki je neobremenjen z morebitnimi prihodnjimi obveznostmi in je potrjen na skupščini v delu, za katerega se predvideva, da bo še naprej ostal sestavina kapitala in ne bo razdeljen; v okviru te postavke mora banka upoštevati tudi zadržano izgubo,
- hibridni instrumenti temeljnega kapitala v okviru omejitev, in sicer hibridni instrumenti iz prehodnega obdobja s spodbudami za izplačilo (izdana podrejena imenska obveznica banke, neodkupljeni del).

Odbitne postavke od temeljnega kapitala banke so:

- lastne delnice, ki imajo značilnosti temeljnega kapitala,
- presežki iz prevrednotenja – bonitetni filtri, ki vključujejo negativne učinke iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v bančno in trgovalno knjigo) ter dolžniškimi vrednostnimi papirji, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v trgovalno knjigo),
- neopredmetena dolgoročna sredstva banke.

Sestavine temeljnega kapitala in odbitne postavke od temeljnega kapitala so razvidne iz preglednice Kapital in kapitalne zahteve v nadaljevanju poglavja.

Dodatni kapital I

Sestavine dodatnega kapitala I banke so:

- presežki iz prevrednotenja, in sicer 80 % zneska pozitivnih učinkov iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v bančno in trgovalno knjigo), ter dolžniškimi vrednostnimi papirji, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v trgovalno knjigo),
- podrejeni dolg za vključitev v dodatni kapital I (obseg vključevanja podrejenega dolga v dodatni kapital I se postopoma znižuje z 20-odstotnim kumulativnim diskontom v zadnjih petih letih pred zapadlostjo oziroma odplačilom).

Odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I

Banka po stanju na dan 31. decembra 2012 in 31. decembra 2011 ni imela odbitnih postavk od temeljnega in dodatnega kapitala I, določenih v 30. členu sklepa o kapitalu.

Sestavine dodatnega kapitala I in odbitne postavke od temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I so razvidne iz preglednice Kapital in kapitalne zahteve v nadaljevanju poglavja.

Dodatni kapital II

Banka po stanju na dan 31. decembra 2012 in 31. decembra 2011 ni imela izdanih vrednostnih papirjev, ki bi se vključevali v dodatni kapital II in so opredeljeni v 32. členu sklepa o kapitalu.

Kapital in kapitalske zahteve	31. 12. 2012	31. 12. 2011
I. SKUPAJ KAPITAL za namen kapitalske ustreznosti (1+2)	230.628	277.717
1. Temeljni kapital	165.410	205.101
Vplačani osnovni kapital	16.980	13.584
Kapitalske rezerve	51.380	36.658
Rezerve iz dobička in zadržani dobiček	86.726	111.720
Hibridni instrumenti	14.937	68.102
Hibridni instrumenti iz prehodnega obdobja, brez spodbud za izplačilo	-	18.102
Hibridni instrumenti iz prehodnega obdobja, s spodbudami za izplačilo	14.937	50.000
Odbitne postavke temeljnega kapitala:	(4.638)	(24.963)
<i>(-) Lastne delnice</i>	(198)	(401)
<i>(-) Neopredmetena dolgoročna sredstva</i>	(4.415)	(4.921)
<i>(-) Presežki iz prevrednotenja (PP)-bonitetni filtri</i>	(25)	(406)
<i>(-) Presežek hibridnih instrumentov</i>	-	(19.235)
2. Dodatni kapital I	65.218	72.616
Presežek posameznih sestavin temeljnega kapitala, ki se lahko prenese v dodatni kapital	-	19.235
Popravki PP v temeljnem kapitalu, ki se prenesejo v dodatni kapital I - bonitetni filter	1.439	2.563
Podrejeni dolg I	63.779	50.818
II. KAPITALSKE ZAHTEVE	141.805	154.092
Vsota kapitalskih zahtev za kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke	128.375	136.834
Vsota kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje in valutno tveganje	2.199	5.822
Kapitalska zahteva za operativno tveganje	11.231	11.436
III. KOLIČNIK KAPITALSKE USTREZNOSTI (I / II x 8) (v %)	13,01%	14,42%
IV. KOLIČNIK TEMELJNEGA KAPITALA (I.1. / II x 8) (v %)	9,33%	10,65%

Kapital za namen kapitalske ustreznosti se je glede na prejšnje leto znižal zaradi izgube, ki jo je banka realizirala v letu 2012. Nižje kapitalske zahteve so posledica oblikovanja dodatnih oslabitev v letu 2012 in znižanje kreditov, s čimer se je znižala izpostavljenost kreditnemu tveganju banke. Znižale so se tudi kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje zaradi odprodaje lastniških finančnih instrumentov in njene predstavitev v bančno knjigo. Zmanjšanje kapitala je vplivalo na znižanje količnika kapitalske ustreznosti in količnika temeljnega kapitala.

V letu 2011 je bil sprejet predlog nove kapitalske direktive CRD IV, za katero je bila predvidena veljava z letom 2013, vendar je bila preložena. V okviru priprav na spremembo regulative banka analizira gibanje kapitala in kapitalskih količnikov v skladu z določili nove kapitalske regulative. Banka je v letu 2012 spreminjala strukturo kapitala. Razveljavljena je bila prednostna pravica izdanim prednostnim delnicam, predčasno sta bila (delno) odkupljena inovativna obveznica BCE 11 in podrejeno potrdilo o vlogi, izdana je bila podrejena obveznica BCE 16 in podrejeno potrdilo o vlogi z daljšo ročnostjo, s čimer je banka izboljšala strukturo kapitala in kapitalske količnike, predvsem količnika najkakovostnejšega temeljnega kapitala (Core Tier 1).

5 MINIMALNE KAPITALSKE ZAHTEVE IN PROCES OCENJEVANJA USTREZNEGA NOTRANJEGA KAPITALA

Minimalne kapitalske zahteve in proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (zahteva 13. člena Sklepa o razkritjih):

- a) povzetek pristopa k ocenjevanju ustreznosti notranjega kapitala banke, potrebnega z vidika njenih tekočih in načrtovanih dejavnosti banke,
- b) kapitalska zahteva za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu,
- c) kapitalska zahteva za tržna tveganja,
- d) kapitalska zahteva za operativno tveganje.

Povzetek pristopa k ocenjevanju ustreznosti notranjega kapitala banke, potrebnega z vidika njenih tekočih in načrtovanih dejavnosti

Banka mora pri svojem poslovanju stalno razpolagati z ustrežno višino kapitala za zavarovanje sredstev svojih vlagateljev in investitorjev. Ustrezna kapitalska osnova predstavlja varnostno rezervo za različne vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju. Banka mora razpolagati s kapitalom, ki ustreza tveganosti njenega poslovanja in njeni poslovni strategiji.

Banka je v skladu s kapitalsko ureditvijo Basel II vzpostavila **proces ICAAP**, ki:

- temelji na ugotavljanju, merjenju oziroma ocenjevanju tveganj, oblikovanju zbirne ocene tveganj ter spremljanju pomembnih tveganj,
- omogoča zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v razmerju do profila tveganosti banke,
- je ustrezno vključen v sistem upravljanja (pri sprejemanju poslovnih odločitev, na področju upravljanja s tveganji idr.).

Banka za potrebe ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala izračunava interne ocene kapitalskih potreb pri tistih tveganjih, ki jih skozi profil tveganja oceni kot pomembna ali skozi postopke ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj ugotovi, da lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke, in mora zanje zagotavljati ustrežno višino kapitala. Kot pomembna tveganja banka šteje šest najvišje ocenjenih tveganj iz profila tveganja in zanje izračunava interno oceno kapitalskih potreb. Za tri najnižje ocenjena tveganja izmed vseh devet ocenjenih tveganj banka načeloma ne izračunava interne ocene kapitalskih potreb (posebnosti so navedene v nadaljevanju). Z namenom ocenjevanja sposobnosti prevzemanja tveganj banka izdeluje projekcije interne ocene kapitala in kapitalskih potreb za obdobje petih let v skladu z letno poslovno politiko in finančnim načrtom banke ter petletno strategijo, iz katerih je razvidno gibanje količnikov kapitalske ustreznosti glede na planiran obseg poslovanja banke.

Banka izračunava **interno oceno kapitala in kapitalskih potreb** vsake tri mesece. Izračun, ki ga obravnava Odbor za tveganje, nato posreduje v obravnavo in potrditev na sejo odbora ALCO.

Profil tveganja banke je dokumentiran in kategoriziran zbir kvantitativnih in kvalitativnih ocen merljivih in nemerljivih tveganj, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja. Njegova izdelava je za banko zelo pomembna, saj ga uporablja na več področjih: pri načrtovanju in izvajanju aktivnosti upravljanja s tveganji, pri izračunavanju potrebnega notranjega kapitala ter pri načrtovanju področij dela notranje revizije. Profil tveganja predstavlja tudi skupni imenovalec za primerljivost med bankami in časovnimi obdobji.

Banka je v letu 2012 nadaljevala s številnimi aktivnostmi na področju uresničevanja procesa ICAAP. Razvijala je nove in izpopolnjevala obstoječe metodologije izračuna interne ocene kapitalskih potreb, oblikovala in izvajala stres teste, ocenila interni kapital in interne kapitalske potrebe za naslednje petletno obdobje ter trimesečno izračunavala višino interne ocene kapitala in interne ocene kapitalskih potreb za vsa pomembna tveganja.

Banka je ponovno ocenila višino izpostavljenosti pomembnejših poslovnih aktivnosti do posameznih tveganj ter kakovost kontrolnega okolja, izračunala profil tveganja banke in izdelala matriko tveganj. Na podlagi profila tveganja, izračunanega novembra 2012, je banka izpostavljena tveganjem v sprejemljivi višini, najvišjo oceno ima kapitalsko tveganje, sledijo tveganje dobičkonosnosti, kreditno in likvidnostno tveganje, tržna tveganja, strateško, operativno in obrestno tveganje ter tveganje ugleda. Izračun profila tveganja odstopa od želenega profila tveganja banke, ki je opredeljen v Strategiji prevzemanja in upravljanja s tveganji, vendar banki še vedno omogoča stabilno in varno poslovanje v času rednega poslovanja banke in ob izrednih razmerah. Slabši profil tveganja banke je predvsem posledica nadaljevanja zaostrenih gospodarskih razmer v domačem in mednarodnem okolju, ki vplivajo na povečano izpostavljenost banke posameznim tveganjem.

Banka v okviru procesa ICAAP ocenjuje interne kapitalske potrebe za šest najvišje ocenjenih tveganj in za tveganja, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke. V nadaljevanju so tveganja našeta glede na stopnjo tveganosti, ugotovljeno pri izračunu profila tveganja novembra 2012, v okviru posameznega tveganja pa je opredeljen odnos banke glede pomembnosti vpliva tveganja na poslovanje banke in izračun interne kapitalske potrebe:

1. kapitalsko tveganje,
2. tveganje dobičkonosnosti,
3. kreditno tveganje in v okviru kreditnega tveganja preostalo tveganje zaradi manjše učinkovitosti zavarovanj in tveganje koncentracije ter deželno tveganje,
4. likvidnostno tveganje,
5. tržna tveganja,
6. strateško tveganje,
7. operativno tveganje,
8. obrestno tveganje,
9. tveganje ugleda.

(1) Kapitalsko tveganje

Banka s pomočjo metodologije za ocenjevanje sposobnosti prevzemanja kapitalskega tveganja določi, do katere meje je sposobna prevzemati tveganja z vidika kapitala. Pri tem se upoštevajo tudi dejavniki, kot so bonitetna ocena banke, konkurenčnost banke, načrti, ki izhajajo iz poslovne politike in finančnega načrta ter petletne strategije banke, možnost dokapitalizacije, ugled banke na trgu, operativni vidik idr. Na ta način banka zagotavlja, da običajno nihanje obsega poslovanja ali kratkotrajne neugodne tržne razmere ne povzročijo padca kapitala pod regulatorni minimum.

Iz profila tveganja, izračunanega novembra 2012, je razvidno, da sodi kapitalsko tveganje med šest najvišje ocenjenih tveganj, zato bo banka v letu 2013 za kapitalsko tveganje izračunavala interno oceno kapitalskih potreb.

(2) Tveganje dobičkonosnosti

Na podlagi merjenja oziroma ocenjevanja sposobnosti prevzemanja tveganja dobičkonosnosti banka ocenjuje, da je v stabilnih razmerah poslovanja sposobna prevzeti tveganje do meje, pri kateri ustvarjen operativni dobiček še ohranja rast, donosnost sredstev in kapitala pa se giblje v skladu s pričakovanji lastnikov. V negotovih gospodarskih razmerah je lahko ustvarjen operativni dobiček tudi nižji, vendar mora biti zagotovljena stabilnost čistih finančnih in poslovnih prihodkov. Operativni dobiček predstavlja bruto dobiček pred oblikovanjem oslabitev in rezervacij.

V skladu s profilom tveganja banke se tveganje dobičkonosnosti uvršča med višje ocenjena tveganja, za katere se izračunavajo kapitalske potrebe.

Interno oceno kapitalskih potreb za tveganje dobičkonosnosti izračunava banka v skladu z dopolnitvami ICAAP-Internal Capital Adequacy Assessment Process / SREP-Supervisory Review

and Evaluation Process smernic v zvezi z višino obrestnih mer za vloge nebančnega sektorja (v veljavi od meseca marca 2012).

Kapitalske potrebe so izračunane kot zmnožek obsega novih poslov, kjer banka presega zgornje meje obrestnih mer (določene s strani Banke Slovenije), z višino preseganja obrestne mere.

(3) Kreditno tveganje in v okviru kreditnega tveganja preostalo tveganje zaradi manjše uporabe zavarovanj in tveganje koncentracije ter deželno tveganje

Za izračun kapitalskih potreb banka v procesu ICAAP upošteva izračunane regulatorne kapitalske zahteve za kreditno tveganje iz prvega stebra Basel II. Na podlagi rezultatov kazalnikov, ki merijo koncentracijo portfelja, banka presoja dodatne kapitalske potrebe zaradi posamične in panožne koncentracije portfelja. Banka spremlja deželno tveganje, ki ga uravnava na ravni posameznega dolžnika in s pomočjo limitov do posamezne regije držav. Ob preseganju izpostavljenosti nad ciljno določeno vrednostjo banka izračuna dodatno kapitalsko potrebo. Banka interno oceno kapitalskih potreb presoja tudi z vidika zunanjih dejavnikov in izvaja stres teste ter meri vpliv izrednih, a verjetnih dogodkov na dohodek in finančni položaj banke. Ob uporabi kreditnih zavarovanj je banka izpostavljena tveganju manjše učinkovitosti zavarovanja, zato presoja preostala tveganja.

(4) Likvidnostno tveganje

Banka ocenjuje, da ji v razmerah normalnega poslovanja, ob spoštovanju limitnega sistema, zaradi konzervativne politike upravljanja z likvidnostnim tveganjem zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij ne povzroča dodatnih stroškov. V zaostrenih likvidnostnih razmerah pa je zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij povezano z dodatnimi stroški refinanciranja obveznosti, zato banka vključi v izračun dodatno kapitalsko potrebo za likvidnostno tveganje.

Banka je lahko izpostavljena tudi tržnemu likvidnostnemu tveganju, ki je tveganje, ko pozicije (v instrumentu) ni možno odprodati ali nadomestiti v kratkem času brez pomembnega vpliva na tržno ceno, bodisi zaradi nezadostne globine trga bodisi zaradi tržnih neravnovesij. Banka upošteva tržno likvidnostno tveganje v okviru izdelave scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer.

(5) Tržna tveganja

Banka ocenjuje potrebni notranji kapital na področju valutnega tveganja, pozicij v vrednostnih papirjih in izvedenih finančnih instrumentih na vrednostne papirje s pomočjo izračunov oziroma ocen tvegane vrednosti (VaR). Izračun tvegane vrednosti izvede po metodi historične simulacije, vsi ostali parametri pa so v skladu z baselskimi pravili za določitev kapitalske zahteve za tržna tveganja po notranjem modelu. Če je kapitalska potreba po notranjem modelu višja od regulatorne kapitalske zahteve iz prvega stebra Basel II, se razlika upošteva kot dodatna kapitalska potreba. Banka interno oceno kapitalskih potreb presoja tudi z vidika zunanjih dejavnikov in izvaja stres teste ter meri vpliv izrednih, a verjetnih dogodkov na dohodek in finančni položaj banke.

(6) Strateško tveganje

Na podlagi metodologije za ocenjevanje sposobnosti prevzemanja strateškega tveganja banka redno spremlja uresničevanje svojih temeljnih strateških usmeritev in ob nastopu posameznih tveganj sprejme ustrezne ukrepe. Kljub temu se je stopnja izpostavljenosti strateškemu tveganju v letu 2012 povišala.

Iz profila tveganja, izračunanega novembra 2012, je razvidno, da sodi strateško tveganje med šest najvišje ocenjenih tveganj, zato bo banka v letu 2013 tudi za strateško tveganje izračunavala interno oceno kapitalskih potreb.

(7) Operativno tveganje

Banka je za namen ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala za pokrivanje nepričakovanih izgub iz naslova operativnega tveganja razvila metodologijo, ki temelji na primerjavi kapitalske zahteve, izračunane po prvem stebru Basla II, s kapitalsko potrebo, ki je izračunana kot seštevek evidentiranih škodnih dogodkov in sodnih zadev, v katerih je banka tožena stranka. Pri primerjavi banka ugotavlja, da kapitalska zahteva zadošča za pokritje izgub iz operativnega tveganja.

Operativno tveganje je eno od treh najnižje ocenjenih tveganj v profilu tveganja, izračunanem novembra 2012, zato zanj v letu 2013 banka ne bo izračunavala interne ocene kapitalskih potreb. Če bo banka zaznala povečanje operativnega tveganja, bo neodvisno od rezultata profila tveganja izračunala interno oceno kapitalskih potreb za operativno tveganje.

(8) Obrestno tveganje

Na področju obrestnega tveganja banka izračunava interno oceno kapitalskih potreb za obrestno tveganje bančne knjige v skladu s priporočili regulatorja, in sicer z izračunom spremembe sedanje vrednosti postavk bančne knjige zaradi vzporednega premika krivulje donosnosti za 200 bazičnih točk.

Iz profila tveganja, izračunanega novembra 2012, je razvidno, da je obrestno tveganje eno od treh najnižje ocenjenih tveganj, zato banka v letu 2013 ne bo izračunavala interne ocene kapitalskih potreb za obrestno tveganje. V primeru, da bo banka zaznala povečanje obrestnega tveganja, bo, neodvisno od rezultata profila tveganja, izračunala interno oceno kapitalskih potreb v skladu s priporočili regulatorja.

(9) Tveganje ugleda

Banka bo v letu 2013 posebno pozornost namenila komunikaciji s komitenti, poslovni partnerji, lastniki, investitorji in ostalimi zainteresiranimi javnostmi o stabilnemu poslovanju in kapitalskemu položaju banke, ki ga banka kot institucija s skoraj 150-letno zgodovino vzdržuje kljub zahtevnim gospodarskim razmeram in tako uspešno upravlja s tveganjem ugleda.

Tveganje ugleda je eno od treh najnižje ocenjenih tveganj v profilu tveganja, izračunanem v novembru 2012, zato tudi zanj v letu 2013 banka ne bo izračunavala interne ocene kapitalskih potreb. Če bo banka zaznala povečanje tveganje ugleda, bo neodvisno od rezultata profila tveganja izračunala interno oceno kapitalskih potreb za tveganje ugleda.

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu

Banka od 1. januarja 2008 izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu. Za zniževanje kapitalske zahteve uporablja primerna kreditna zavarovanja. Za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem banka uporablja razvito metodo. V izračunu upošteva tudi osebna kreditna zavarovanja primernih dajalcev. Banka je za določanje uteži tveganja imenovala primerni zunanji bonitetni agenciji (primerna ECAI »External Credit Assessment Institution«) za kategorijo izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank ter za kategorijo izpostavljenosti do institucij. Za ostale kategorije izpostavljenosti banka ni imenovala primerne ECAI, zato utež tveganja dodeli na podlagi uteži države dolžnika in tveganosti naložbe.

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje je po stanju 31. decembra 2012 znašala 128.375 tisoč evrov (2011: 136.834 tisoč evrov).

Kapitalska zahteva za tržna tveganja

Banka izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja za vse postavke, ki so namenjene trgovanju v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Ur. l. RS, št. 135/2006, 104/2007, 85/2010, 100/2011). Kapitalska zahteva za tržna tveganja je enaka vsoti kapitalskih zahtev, ki se izračunava za postavke trgovalne knjige, in sicer

za pozicijsko tveganje, tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke, tveganje presejanja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja ter kapitalskih zahtev, ki se izračunavajo za vse postavke za valutno tveganje in tveganje spremembe cen blaga.

Banka izračunava kapitalne zahteve za pozicijsko tveganje ločeno za lastniške in dolžniške finančne instrumente. Izračunajo se kot vsota kapitalne zahteve za posebno in splošno pozicijsko tveganje. Posebno pozicijsko tveganje je zmnožek dolgih in kratkih neto pozicij ter uteži tveganj. Uteži tveganj so različne za lastniške in dolžniške finančne instrumente ter so odvisne od zapadlosti, izdajatelja in stopnje kreditne kvalitete. Splošno pozicijsko tveganje izračunava banka z uporabo pristopa, ki temelji na zapadlosti.

Kapitalna zahteva za pozicijsko tveganje dolžniških in lastniških finančnih instrumentov je po stanju na dan 31. december 2012 znašala 2.199 tisoč evrov (2011: 5.822 tisoč evrov).

Banka ne izračunava kapitalne zahteve za tveganje presejanja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja.

Banka nima neporavnanih transakcij v trgovalni knjigi, zato ne izračunava kapitalne zahteve za tveganje poravnave.

Banka v svojem portfelju ne izkazuje blaga, s katerim se trguje, zato ne izračunava kapitalne zahteve za tveganje spremembe cen blaga.

Banka kapitalne zahteve za valutno tveganje ni vključila v izračun kapitalnih zahtev na dan 31. december 2012 in 31. december 2011, ker skupna neto pozicija v tujih valutah ni presegla 2 % kapitala banke.

Kapitalna zahteva za operativno tveganje

Banka izračunava kapitalne zahteve za operativno tveganje v skladu s Sklepom o izračunu kapitalne zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Ur. l. RS, št. 135/2006, 85/2010) po enostavnem pristopu. Kapitalna zahteva je enaka 15 odstotkom od triletnega povprečja vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov. Po stanju na dan 31. december 2012 je znašala 11.231 tisoč evrov (2011: 11.436 tisoč evrov).

6 KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE

Kreditno tveganje nasprotne stranke (CCR - zahteva 14. člena Sklepa o razkritjih):

- a) opis metodologije za določanje notranjega kapitala in limitov izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke;
- b) opis politik zavarovanja s premoženjem;
- c) opis politik obvladovanja izpostavljenosti zaradi neugodnih gibanj;
- d) opis učinkov poslabšanja bonitete banke na povečanje obsega zavarovanj s premoženjem, ki ga mora zagotoviti banka;
- e) informacije o bruto pozitivno poštenu vrednosti pogodb, prihodkov iz pobota, pobotanih tekočih kreditnih izpostavljenostih, zavarovanjih s premoženjem, s katerimi razpolaga banka, in neto kreditni izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov;
- f) opis metode izračuna vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente, posle začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave;

Metodologija za določanje notranjega kapitala in limitov izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke

Izpostavljenost iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, poslov začasne prodaje oziroma odkupa ter poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, pri katerih se banka izpostavlja kreditnemu tveganju nasprotne stranke, je majhno, zato banka ni razvila posebne metodologije za določanje notranjega kapitala.

Banka ima vzpostavljen sistem limitov, s katerim omejuje izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke, ter dnevno spremlja njihovo spoštovanje. Limit je odvisen od bonitetne ocene nasprotne stranke in vrste finančnega instrumenta.

Politika zavarovanja s premoženjem in učinki poslabšanja bonitete banke na povečanje obsega zavarovanj s premoženjem

Banka sklepa posle z izvedenimi finančnimi instrumenti s strankami z dobro bonitetno oceno. Izvedene finančne instrumente na obrestne in valutne zamenjave sklepa pretežno s prvovrstnimi bankami, zato je izpostavljenost kreditnemu tveganju nizka. Izvedene finančne instrumente na lastniške in dolžniške finančne instrumente sklepa s podjetji s primerno bonitetno oceno, obseg tovrstnih poslov pa se glede na strateške usmeritve banke znižuje. Ob povečanju kreditnega tveganja banka poskuša svoje terjatve dodatno zavarovati s primernimi oblikami zavarovanja.

Metoda izračuna vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente ter posle začasne prodaje oziroma odkupa

Pri izvedenih finančnih instrumentih prihaja do kreditne izpostavljenosti iz naslova neizvršitve posla nasprotne stranke. Banka izračunava kreditno tveganje nasprotne stranke za izvedene finančne instrumente na lastniške in dolžniške finančne instrumente, na tujo valuto (terminski nakupi in prodaje za lastni portfelj ter v manjšem obsegu za podjetja) ter na obrestno mero. Za izračun vrednosti kreditne izpostavljenosti uporablja metodo tekoče izpostavljenosti na naslednji način:

- izračunajo se nadomestitveni stroški za pogodbe s pozitivno vrednostjo, tako da se vse pogodbe prevrednotijo z uporabo tekočih cen na trenutne tržne vrednosti; za pogodbe z negativno vrednostjo je trenutno izpostavljenost enaka nič;
- izračuna se potencialna kreditna izpostavljenost za preostali čas do zapadlosti pogodbe, tako da se nominalna vrednost ali vrednosti osnovnih finančnih instrumentov pomnožijo z ustreznim konverzijskim faktorjem glede na preostalo zapadlost po Sklepu o izračunu kapitalne zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice;

- vrednost izpostavljenosti je vsota nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti.

Bruto pozitivna poštena vrednost pogodb in neto kreditne izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov

Spodnja tabela prikazuje pošteno vrednost pogodb in neto kreditne izpostavljenosti po vrstah sklenjenih izvedenih finančnih instrumentov.

	31. 12. 2012			31. 12. 2011		
	Poštena vrednost	Potencialna izpostav.	Neto kreditna izpostav.	Poštena vrednost	Potencialna izpostav.	Neto kreditna izpostav.
Izvedeni finančni instrumenti, namenjeni trgovanju						
Terminski posli z vrednostnimi papirji	2.724	392	3.116	9.313	1.293	10.606
Obrestne zamenjave	7.886	653	8.543	6.517	1.093	7.610
Valutni izvedeni finančni instrumenti	166	296	449	1.314	557	1.871
Opcije	10	71	81	9	60	69
Skupaj	10.786	1.412	12.189	17.153	3.003	20.156
Izvedeni finančni instrumenti, namenjeni varovanju						
Obrestne zamenjave	6.892	821	7.713	4.838	821	5.659
Skupaj	6.892	821	7.713	4.838	821	5.659

7 KREDITNO TVEGANJE IN TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV

Kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev (zahteva 15. člena Sklepa o razkritjih):

- a) opredelitev zapadlih in oslabljenih postavk za računovodske namene;
- b) opis metodologije prevrednotenja postavk in rezervacij;
- c) skupni znesek izpostavljenosti, zmanjšan za oslavitve oziroma rezervacije, brez upoštevanja učinkov kreditnih zavarovanj in povprečni znesek izpostavljenosti v poročevalskem obdobju, razčlenjen po vseh kategorijah izpostavljenosti;
- d) porazdelitev izpostavljenosti po pomembnih geografskih področjih, razčlenjenih na pomembne kategorije izpostavljenosti, po potrebi tudi dodatne podrobnosti;
- e) porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto komitentov, razčlenjenih na kategorije izpostavljenosti, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti;
- f) razčlenitev vseh kategorij izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti;
- g) za pomembne gospodarske panoge ali vrste komitentov po stanju konec poročevalskega obdobja razkriti naslednje podatke:
 - znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti,
 - znesek popravkov vrednosti zaradi oslavitvev in rezervacij,
 - znesek neto ukinjenih/oblikovanih popravkov vrednosti zaradi oslavitvev in rezervacij v poročevalskem obdobju;
- h) za pomembna geografska območja po stanju konec poročevalskega obdobja znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti, vključno z zneski oslavitvev in rezervacij v zvezi z vsakim geografskim območjem, če je mogoče;
- i) za oslabiljene izpostavljenosti prikaz sprememb popravkov vrednosti in prikaz sprememb rezervacij, pri čemer morata oba prikaza obsegati:
 - opis popravkov vrednosti in rezervacij po vrstah sredstev,
 - stanje popravkov vrednosti in rezervacij na začetku poslovnega leta,
 - znesek povečanja v poročevalskem obdobju,
 - znesek zmanjšanja v poročevalskem obdobju,
 - stanje popravkov vrednosti in rezervacij na koncu poročevalskega obdobja.

Opredelitev zapadlih in oslabljenih postavk za računovodske namene

Zapadle postavke za računovodske namene so vse postavke, pri katerih dolžnik ni poravnal svojih obveznosti v pogodbeno dogovorjenem roku in v pogodbeno dogovorjenem obsegu.

Oslabljene postavke za računovodske namene so vse postavke, za katere obstajajo nepristranski dokazi o oslabiljenosti finančnega sredstva in za katere je banka oblikovala posamične ali skupinske slabitve.

Metodologija prevrednotenja postavk in rezervacij

Na vsak dan izkaza finančnega položaja banka oceni, ali obstajajo nepristranski dokazi o oslabilvi finančnega sredstva oziroma skupine finančnih sredstev. Finančno sredstvo oziroma skupina finančnih sredstev je oslabiljena le, če obstaja nepristranski dokaz o oslabilvi kot posledica enega ali več dogodkov, ki so nastali po začetnem pripoznanju sredstva in vplivajo na prihodnje denarne tokove.

Nepriistranski dokazi o oslabiljenosti finančnega sredstva ali skupine sredstev so:

- pomembne finančne težave dolžnika;
- kršenje pogodbe z banko (neplačevanje glavnice in/ali obresti ali neizpolnitev drugih pogodbenih določil);
- verjetnost, da bo za dolžnika uveden stečaj, prisilna poravnava ali druga oblika finančnega prestrukturiranja;
- izginotje delujočega trga za finančno sredstvo zaradi finančnih težav izdajatelja vrednostnega papirja;
- obstoj merljivega zmanjšanja pričakovanih prihodnjih denarnih tokov skupine finančnih sredstev vse od začetnega pripoznanja teh sredstev, čeprav se zmanjšanje še ne more pripoznati pri posameznih finančnih sredstvih v skupini, vključno:
 - z neugodnimi spremembami v plačilnem statusu posojilojemalcev v skupini ter
 - s spremembami gospodarskih razmer v državi ali lokalnem okolju, ki sovpadajo z neplačili po sredstvih v skupini;
- banka je zaradi ekonomskega in finančnega položaja dolžnika dogovorila spremenjene kreditne pogoje (kot npr. podaljšanje roka vračila glavnice, znižanje višine terjatve in drugo), česar ob sicer normalnem ekonomskem in finančnem položaju dolžnika ne bi storila.

Banka najprej oceni, ali obstajajo nepriistranski dokazi o oslabilvi pri posamično pomembnih finančnih sredstvih in skupinsko za finančna sredstva, ki posamično niso pomembna. Če banka ugotovi, da ni prisotnih znakov oslabilve pri posamično pomembnem finančnem sredstvu, ga vključi v skupino sorodnih finančnih sredstev s podobnimi kreditnimi značilnostmi. Posamične oslabilve se ocenijo na podlagi ocene bodočih denarnih tokov, ki vključujejo tudi poplačila iz unovčitve zavarovanja. Sredstva, ki so za oslabiltev ocenjena posamično in za katera je ugotovljena izguba, niso vključena v skupinsko oceno za oslabiltev. Znesek izgube je merjen kot razlika med knjigovodsko vrednostjo sredstev in sedanjo vrednostjo pričakovanih prihodnjih denarnih tokov, ki vključujejo tudi jamstva in zavarovanje, diskontirana po izvorni efektivni obrestni meri finančnih sredstev. Če ima posojilo ali naložba v posesti do zapadlosti spremenljivo obrestno mero, je diskontna stopnja za merjenje izgube iz naslova oslabiltev trenutna efektivna obrestna mera, določena v pogodbi. Knjigovodska vrednost sredstev se zmanjša z uporabo konta popravka vrednosti, znesek izgube se evidentira v izkazu poslovnega izida.

Banka je razvila metodologijo za slabitev finančnih sredstev in zunajbilančnih obveznosti, ločeno za pravne osebe in samostojne podjetnike, fizične osebe, banke in hranilnice ter prvovrstne dolžnike (enote centralne ravni države), kar je podrobneje predstavljeno v nadaljevanju poglavja.

(1) Ocenjevanje slabitev za finančna sredstva do pravnih oseb in samostojnih podjetnikov

Oslabilve se lahko izračunavajo posamično na podlagi ocene bodočih denarnih tokov ali skupinsko na podlagi preteklih podatkov o neplačilih in izgubah za skupine izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, ki so prilagojene tekočim razmeram, tako da kažejo učinke zadnjih pogojev poslovanja. Posamično se ocenijo izpostavljenosti, ki imajo posamezno pomembne značilnosti (izpostavljenosti nad 650 tisoč evrov) in imajo znake oslabiltev (praviloma izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine nižje od B3). Če ni znakov oslabiltev, se izpostavljenost razvrsti v skupino finančnih sredstev s podobnimi značilnostmi in se oslabilve ocenijo skupinsko. Posamično se ocenjujejo oslabilve tudi za finančna sredstva, ki so že bila pripoznana kot slaba oziroma oslabiljena (izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine C2, D in E). Oslabilve se ocenijo na podlagi ocene bodočih denarnih tokov, ki vključujejo tudi poplačila iz unovčitve zavarovanja.

Za izpostavljenosti, kjer ni znakov oslabiltev ali so posamično nepomembne (praviloma izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine A1, A2, A3, B1, B2 in B3 ter izpostavljenosti pod 650 tisoč evrov), se oslabilve ocenijo skupinsko na podlagi preteklih podatkov o neplačilih in ocenjenih izgubah. Za namen skupinske ocene oslabiltev so finančna sredstva združena na osnovi podobnih kreditnih značilnosti, upoštevajoč predvsem finančni položaj dolžnika, poravnavanje

obveznosti v preteklosti, njegovo zmožnost zagotovitve denarnega toka v prihodnosti, dejavnost, geografsko lego in drugo.

Metodologija skupinskega ocenjevanja oslabitev temelji na:

- matriki prehodov med bonitetnimi skupinami, in sicer prehodi v razrede bonitetne skupine C, D in E znotraj enega leta (uporablja se večletno povprečje);
- izračunu deleža poplačljivosti terjatev v bonitetnih skupinah C2, D in E (upoštevani so dolžniki, ki se slabijo posamično, upošteva se večletno povprečje);
- faktorja splošnega tveganja, ki kaže trenutne ekonomske razmere in zato vpliva na verjetnost neplačil. Vrednost faktorja splošnega tveganja se presoja najmanj letno na podlagi gibanja splošne ravni cen, obrestnih mer, poravnavanja obveznosti, gibanja na finančnih in kapitalskih trgih ter na trgu nepremičnin, gospodarske aktivnosti, razmer na trgu dela ter gibanja trgov energije in surovin.

Metodologija in predpostavke, uporabljene za ocenjevanje prihodnjih denarnih tokov, so najmanj letno pregledane, da bi zmanjševali razlike med ocenami izgub in dejanskimi izgubami. Odstotki slabitev se ločeno ocenijo za bonitetne skupine, v katere se razvrščajo izpostavljenosti do pravnih oseb, in ločeno za bonitetne skupine, v katere se uvrščajo izpostavljenosti do samostojnih podjetnikov.

(2) Ocenjevanje slabitev za finančna sredstva do fizičnih oseb

Za izpostavljenosti do fizičnih oseb je banka v letu 2010 prenovila metodologijo ocenjevanja oslabitev. Banka razvrsti finančna sredstva v bonitetne skupine A, B, C, D in E na osnovi poravnavanja obveznosti. Posamično pomembna finančna sredstva (izpostavljenosti nad 400 tisoč evrov), kjer obstajajo nepristranski dokazi za slabitev, se slabijo posamično. Posamično se slabijo tudi finančna sredstva, ki so že bila pripoznana kot oslabljena (izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine C, D in E).

Za namen skupinskih slabitev se finančna sredstva razdelijo v homogene skupine na osnovi poravnavanja obveznosti in na osnovi skupin produktov (stanovanjski krediti, potrošniški krediti, hitri krediti, prekoračitve na TRR). Odstotki slabitev temeljijo na zgodovinskih podatkih in so različni za vsako skupino produktov in za vsako bonitetno skupino. Metodologija temelji na:

- matriki prehodov med bonitetnimi skupinami, kjer se opazujejo prehodi finančnih sredstev v neplačilo oziroma v bonitetne skupine C, D in E (za vsako skupino produktov se uporablja večletno povprečje) in
- odstotku dejanske izgube ob neplačilu oziroma deležu ekonomske izgube za finančna sredstva v izterjavi (bonitetna skupina E), ki ga banka letno ugotovi na osnovi historičnih podatkov o poplačilih (odstotek se ugotovi za vsako skupino produktov).

(3) Ocenjevanje slabitev za finančna sredstva do bank in hranilnic ter prvovrstnih dolžnikov (enote centralne ravni države)

Za banke se oslabitve ocenjujejo samo posamično. Izpostavljenosti do enot centralne ravni države se ocenjujejo skupinsko in posamično.

Če se v naslednjem obdobju znesek izgube zaradi oslabitve zmanjša in če je mogoče zmanjšanje nepristransko povezati z dogodkom, ki je nastal po pripoznanju oslabitve, banka prej pripoznano izgubo zaradi oslabitve razveljavi s preračunom na računu popravka vrednosti. Znesek razveljavitve izgube pa pripozna v poslovnem izidu.

Ko posojilo postane neizterljivo, se odpiše z uporabo predhodno oblikovanega popravka vrednosti. Neiztržljive terjatve se odpišejo, ko so izčrpane vse možnosti za izterjavo in ko je znesek izgube določen. Oslabitve posojil bankam in strankam, ki niso banke, ter finančnih naložb do zapadlosti so izkazane kot oslabitve v izkazu poslovnega izida. Morebitno poznejše poplačilo odpisane terjatve se pripozna kot prihodek v izkazu poslovnega izida.

(4) Finančna sredstva, razpoložljiva za prodajo

Ob koncu poročevalskega obdobja banka oceni, ali obstajajo objektivni dokazi za oslabitev finančnih sredstev, razpoložljivih za prodajo. Pomembno in dolgotrajno zmanjšanje poštene vrednosti lastniškega instrumenta pod njegovo nabavno vrednost lahko pomeni nepristranski dokaz o oslabitvi. Če takšen dokaz za finančna sredstva, razpoložljiva za prodajo, obstaja, se nabrana izguba odstrani iz kapitala in pripozna v izkazu poslovnega izida kot izguba zaradi oslabitve. Kasnejša odprava izgub zaradi oslabitev lastniških instrumentov, pripoznanih v izkazu poslovnega izida, se ne izvede prek izkaza poslovnega izida. Naknadna povečanja njihove poštene vrednosti se pripoznajo v kapitalu.

Če se poštena vrednost dolžniškega instrumenta, ki je označen kot razpoložljiv za prodajo, poveča in je to povečanje mogoče objektivno povezati z dogodkom, ki je nastal po pripoznanju izgube zaradi oslabitve, se odprava oslabitve izvede skozi izkaz poslovnega izida.

(5) Rezervacije

Rezervacije za obveznosti in stroške se pripoznajo, če ima banka zaradi preteklega dogodka sedanjo obvezo (pravno ali posredno) in je verjetno, da bo pri poravnavi obveze potreben odtok dejavnikov, ki omogočajo pritekanje gospodarskih koristi, ter je znesek obveze mogoče zanesljivo izmeriti.

Kadar obstaja več podobnih obvez, se verjetnost odtoka sredstev pri njihovi poravnavi ugotovi ob upoštevanju vrste obvez kot celote. Rezervacija se pripozna, čeprav je verjetnost odtokov za katerokoli postavko majhna, je pa precej verjetno, da bodo odtoki potrebni pri poravnavi obveze kot celote.

Banka rezervacije uporabi neposredno za pokrivanje stroškov oziroma odhodkov, za katere so bile oblikovane. Ob koncu vsakega poslovnega leta presodi upravičenost njihove velikosti oziroma obstoja glede na sedanjo vrednost izdatkov, ki so po predvidevanjih potrebni za poravnavo obvez, zaradi katerih so bile rezervacije oblikovane.

Skupni znesek izpostavljenosti, zmanjšan za oslabitve oziroma rezervacije, brez upoštevanja učinkov kreditnih zavarovanj ter povprečni znesek izpostavljenosti v poročevalskem obdobju, razčlenjen po vseh kategorijah izpostavljenosti

Tabela prikazuje vrednost izpostavljenosti ter povprečni znesek izpostavljenosti, ki je izračunan kot povprečje četrletnih podatkov po posameznih kategorijah izpostavljenosti.

	Stanje 31. 12. 2012	Povprečje 2012	Stanje 31. 12. 2011	Povprečje 2011
Enote centralne ravni države in centralne banke	418.505	426.310	437.956	327.942
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	55.466	54.088	53.662	46.654
Osebe javnega sektorja	31.734	24.272	28.181	28.600
Multilateralne razvojne banke	5.230	9.575	-	-
Institucije	143.874	162.375	197.891	243.298
Podjetja	913.032	1.009.940	1.101.875	1.126.248
Bančništvo na drobno	540.050	554.094	570.814	574.704
Zapadle postavke	35.347	57.807	61.686	56.170
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	250.656	229.786	173.626	178.179
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	1.684	2.679	16.565	36.375
Investicijski skladi	442	364	466	733
Ostale izpostavljenosti	46.958	43.412	48.261	45.663
Skupaj	2.442.978	2.574.702	2.690.983	2.664.566
Od tega:				
- iz bilančnih postavk sredstev	2.218.110	2.319.645	2.394.684	2.385.422
- iz zunabilančnih postavk	198.653	226.483	265.608	251.247
- iz poslov financiranja VP in poslov z dolgim rokom poravnave	6.706	7.293	6.502	10.631
- iz izvedenih finančnih instrumentov	19.509	21.281	24.189	17.266

Porazdelitev izpostavljenosti po pomembnih geografskih področjih, razčlenjenih na pomembne kategorije izpostavljenosti, po potrebi tudi dodatne podrobnosti

Tabeli v nadaljevanju prikazujeta vrednost izpostavljenosti po posameznih geografskih področjih, razčlenjene po posameznih kategorijah izpostavljenosti.

31. 12. 2012	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	364.930	53.575	-	-	418.505
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	35.169	20.297	-	-	55.466
Osebe javnega sektorja	21.085	10.649	-	-	31.734
Multilateralne razvojne banke	-	5.230	-	-	5.230
Institucije	40.054	100.436	1.031	2.353	143.874
Podjetja	843.080	1.213	66.105	2.634	913.032
Bančništvo na drobno	534.738	366	4.946	-	540.050
Zapadle postavke	35.186	77	84	-	35.347
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	226.065	675	23.916	-	250.656
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	1.684	-	-	1.684
Investicijski skladi	442	-	-	-	442
Ostale izpostavljenosti	32.734	18	1.505	12.701	46.958
Skupaj	2.133.483	194.220	97.587	17.688	2.442.978

31. 12. 2011	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	382.980	54.976	-	-	437.956
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	38.385	15.277	-	-	53.662
Osebe javnega sektorja	22.445	5.736	-	-	28.181
Multilateralne razvojne banke	-	-	-	-	-
Institucije	56.630	133.690	782	6.789	197.891
Podjetja	1.012.148	1.543	81.708	6.476	1.101.875
Bančništvo na drobno	564.909	486	5.419	-	570.814
Zapadle postavke	48.537	-	13.082	67	61.686
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	155.154	627	17.845	0	173.626
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	16.565	-	-	16.565
Investicijski skladi	466	-	-	-	466
Ostale izpostavljenosti	36.763	18	2.110	9.370	48.261
Skupaj	2.318.417	228.918	120.946	22.702	2.690.983

Porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto komitentov, razčlenjenih na kategorije izpostavljenosti, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti

Tabeli prikazujeta vrednost izpostavljenosti po vrstah komitentov, razčlenjene po posameznih kategorijah izpostavljenosti.

31. 12. 2012	Država	Banke	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	418.505	-	-	-	418.505
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	55.466	55.466
Osebe javnega sektorja	-	-	-	31.734	31.734
Multilateralne razvojne banke	-	5.230	-	-	5.230
Institucije	-	143.626	-	248	143.874
Podjetja	-	-	-	913.032	913.032
Bančništvo na drobno	-	-	356.729	183.321	540.050
Zapadle postavke	-	-	3.464	31.883	35.347
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	-	1.532	6.840	242.284	250.656
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	1.684	-	-	1.684
Investicijski skladi	-	-	-	442	442
Ostale izpostavljenosti	75	20.077	9.750	17.056	46.958
Skupaj	418.580	172.149	376.783	1.475.466	2.442.978

31. 12. 2011	Država	Banke	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	437.956	-	-	-	437.956
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	53.662	53.662
Osebe javnega sektorja	-	-	-	28.181	28.181
Multilateralne razvojne banke	-	-	-	-	-
Institucije	-	197.445	-	446	197.891
Podjetja	-	-	-	1.101.875	1.101.875
Bančništvo na drobno	-	-	371.745	199.069	570.814
Zapadle postavke	-	67	5.086	56.533	61.686
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	-	-	1.058	172.568	173.626
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	16.565	-	-	16.565
Investicijski skladi	-	-	-	466	466
Ostale izpostavljenosti	-	23.462	12.764	12.035	48.261
Skupaj	437.956	237.539	390.653	1.624.835	2.690.983

Razčlenitev vseh kategorij izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom

Tabela prikazuje izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom.

	31. 12. 2012		31. 12. 2011	
	Do 1 leta	Nad 1 letom	Do 1 leta	Nad 1 letom
Enote centralne ravni države in centralne banke	218.621	199.884	209.526	228.430
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	8.074	47.392	3.494	50.168
Osebe javnega sektorja	3.399	28.335	2.531	25.650
Multilateralne razvojne banke	77	5.153	-	-
Institucije	63.881	79.993	91.655	106.236
Podjetja	500.340	412.692	577.640	524.235
Bančništvo na drobno	243.205	296.845	256.459	314.355
Zapadle postavke	21.409	13.938	40.901	20.785
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	201.571	49.085	152.734	20.892
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	1.684	-	16.565	-
Investicijski skladi	442	-	466	-
Ostale izpostavljenosti	44.025	2.933	41.335	6.926
Skupaj	1.306.728	1.136.250	1.393.306	1.297.677

Znesek –zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti za vrste komitentov

Tabeli prikazujeta zapadle izpostavljenosti, zapadle oslabljene izpostavljenosti in znesek popravkov vrednosti.

31. 12. 2012	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Banke
Zapadle izpostavljenosti	15.126	344.235	2
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	14.131	339.824	2
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(11.569)	(143.189)	-

31. 12. 2011	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Banke
Zapadle izpostavljenosti	7.636	242.520	1
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	6.695	232.900	1
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(9.348)	(124.006)	(11)

Znesek neto ukinjenih/oblikovanih oslabitev za izpostavljenosti po posameznih vrstah komitentov

	Stanje 1. 1. 2012	Spremembe oslabitev	Odpisi	Stanje 31. 12. 2012
Kreditni prebivalstvu	9.348	2.468	(247)	11.569
Limiti na TRR in kartice	205	(2)	-	203
Stanovanjski krediti	3.063	1.165	(6)	4.222
Kreditni za osebno potrošnjo	5.636	1.259	(147)	6.748
Nedovoljena stanja na TRR	444	46	(94)	396
Kreditni podjetjem	124.006	24.638	(5.455)	143.189
Velikim podjetjem	33.291	(21.696)	-	11.595
Majhnim in srednjim podjetjem	74.608	36.481	(5.455)	105.634
Drugim	16.107	9.853	-	25.960
Kreditni bankam	11	(11)	-	-
Skupaj	133.365	27.095	(5.702)	154.758

Znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti za pomembna gospodarska območja

31. 12. 2012	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države
Zapadle izpostavljenosti	308.966	6	50.391	-
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	303.845	5	50.107	-
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(136.127)	(31)	(18.576)	(24)
31. 12. 2011	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države
Zapadle izpostavljenosti	222.637	-	27.519	1
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	212.285	-	27.310	1
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(122.442)	(21)	(10.783)	(119)

Prikaz sprememb popravkov vrednosti in prikaz sprememb rezervacij za oslabiljene izpostavljenosti

(1) Gibanje oslabitev

	Oslabitev za kredite bankam	Oslabitev za kredite strankam, ki niso banke	Oslabitev drugih sredstev	Oslabitev za finančna sredstva v posesti do zapadlosti
Stanje 1. 1. 2011	40	96.951	1.068	-
Slabitev kreditov	-	61.282	1.740	3.752
Odprava slabitev kreditov	(29)	(24.879)	(62)	-
Stanje 31. 12. 2011	11	133.354	2.746	3.752
Slabitev kreditov	-	281.899	1.824	
Odprava slabitev kreditov	(11)	(260.495)	(2.473)	(3.752)
Stanje 31. 12. 2012	-	154.758	2.097	-

(2) Gibanje rezervacij za potencialne obveznosti

	Rezervacije za potencialne obveznosti
Stanje 1. 1. 2011	2.627
Oblikovanje rezervacij	15.089
Odprava rezervacij	(14.674)
Stanje 31. 12. 2011	3.042
Oblikovanje rezervacij	13.260
Odprava rezervacij	(14.060)
Stanje 31. 12. 2012	2.242

8 DODATNA RAZKRITJA BANKE, KI UPORABLJA STANDARDIZIRANI PRISTOP

Dodatna razkritja banke, ki uporablja standardizirani pristop (zahteva 16. člena Sklepa o razkritjih):

- a) firme imenovanih zunanjih bonitetnih institucij (ECAI) ali izvoznih agencij (ECA) in razlogi za njihovo morebitno zamenjavo;
- b) navedbo ECAI ali ECA, katerih bonitetne ocene so uporabljene pri posamezni kategoriji izpostavljenosti;
- c) splošen opis procesa določanja uteži tveganja posameznim izpostavljenostim na podlagi razpoložljivih bonitetnih ocen dolžnika in njegovih finančnih instrumentov;
- d) navedba vzporeditve bonitetnih ocen posamezne imenovane ECAI ali ECA s stopnjo kreditne kvalitete iz sklepa o standardiziranem pristopu, če gre za vzporeditev, ki je Banka Slovenije javno ne objavlja;
- e) vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu in Sklepom o kreditnih zavarovanjih (Ur. l. RS, št. 135/2006, 104/2007, 112/2008, 100/2009, 85/2010, 100/2012), in vrednosti odbitnih postavk od kapitala.

Firme imenovanih zunanjih bonitetnih institucij (ECAI) in navedba ECAI, katerih bonitetne ocene so uporabljene pri posamezni kategoriji izpostavljenosti

V skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Ur. l. RS, št. 135/06, 104/07, 85/10, 97/10, 62/11, 100/11, 22/12, 100/12) je banka za določanje uteži tveganja imenovala naslednje zunanje bonitetne institucije:

- Moody's Investors Service in Fitch Ratings za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in
- Moody's Investor Service za izpostavljenosti do institucij.

Za vzporeditev ocen s stopnjo kreditne kvalitete se uporablja vzporeditev, objavljena na spletnih straneh Banke Slovenije. Banka ne uporablja vzporeditve bonitetnih ocen posameznih ECAI, ki jih Banka Slovenije javno ne objavlja.

Splošen opis procesa določanja uteži tveganja posameznih izpostavljenosti na podlagi razpoložljivih bonitetnih ocen dolžnika in njegovih finančnih instrumentov

Za določanje uteži tveganja uporabi banka bonitetne ocene, ki so na razpolago. Če sta finančni instrument ali dolžnika ocenili dve imenovani ECAI in bonitetnima ocenama ustrezata različni uteži tveganja, se uporabi bonitetna ocena, ki ji pripada višja utež tveganja. Za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank ter za izpostavljenosti do institucij se uporabljajo bonitetne ocene za finančne instrumente in bonitetne ocene za dolžnike oziroma izdajatelje. Če je na razpolago bonitetna ocena finančnega instrumenta, se le-ta uporabi za določitev uteži tveganja, drugače se uporabi dolgoročna bonitetna ocena njegovih drugih primerljivih finančnih instrumentov, oziroma bonitetna ocena za izdajatelja oziroma dolžnika. Če ni na razpolago nobene bonitetne ocene, se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank utež tveganja 100 odstotkov.

Bonitetne ocene in pripadajoče stopnje kreditne kvalitete za izpostavljenosti do enot centralne ravni države banka uporabi za določitev uteži tveganja za finančne instrumente in dolžnike iz drugih kategorij izpostavljenosti, za katere ni na razpolago nobene bonitetne ocene imenovane ECAI ali za katere nismo imenovali ECAI.

Vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice in Sklepom o kreditnih zavarovanjih ter vrednosti odbitnih postavk od kapitala

Skladno z določbami 7. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice se lahko izpostavljenostim do enot centralne ravni države ali centralne banke, ki so denominirane in financirane v njeni domači valuti, dodeli utež tveganja 0 %, kar ustreza stopnji kreditne kvalitete 1.

Spodnja tabela prikazuje vrednost izpostavljenosti, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete.

	31. 12. 2012		31. 12. 2011	
	Neto vrednost izpostavljenosti	Vrednost izpostavljenosti z upoštevanjem kreditnih zavarovanj	Neto vrednost izpostavljenosti	Vrednost izpostavljenosti z upoštevanjem kreditnih zavarovanj
Stopnja kreditne kvalitete 1	458.127	439.223	511.851	489.732
Stopnja kreditne kvalitete 2	27.951	27.951	75.472	35.632
Stopnja kreditne kvalitete 3	32.246	5.233	7.458	7.458
Stopnja kreditne kvalitete 4	0	0	0	0

Vrednosti odbitnih postavk od kapitala so razkrita v Poglavju 4 (Kapital).

9 RAZČLENITEV KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TRŽNA TVEGANJA

Razčlenitev kapitalske zahteve za tržna tveganja (zahteva 18. člena Sklepa o razkritjih):

- a) znesek kapitalske zahteve za tržna tveganja po posameznih vrstah tveganja.

Kapitalska zahteva za tržna tveganja je izračunana po standardiziranem pristopu z uporabo pristopa, ki temelji na zapadlosti. Po stanju na dan 31. december 2012 je znašala 2.199 tisoč evrov (2011: 5.822 tisoč evrov).

	31.12.2012	31.12.2011
Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje dolžniških finančnih instrumentov	1.362	1.877
- splošno pozicijsko tveganja	349	530
- posebno pozicijsko tveganje	1.013	1.347
Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje lastniških finančnih instrumentov	837	3.945
- splošno pozicijsko tveganja	358	1.920
- posebno pozicijsko tveganje	358	1.920
- za pozicije v enotah premoženja CIU	121	105
Kapitalska zahteva za valutno tveganje	-	-
Skupaj	2.199	5.822

10 OPERATIVNO TVEGANJE

Operativno tveganje (zahteva 20. člena Sklepa o razkritjih):

- a) informacija o pristopu, ki ga uporablja za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

Kapitalska zahteva je enaka 15 odstotkom triletnega povprečja vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov. Po stanju na dan 31. december 2012 je kapitalska zahteva znašala 11.231 tisoč evrov (2011: 11.436 tisoč evrov).

11 NALOŽBE V LASTNIŠKE VREDNOSTNE PAPIRJE, KI NISO VKLJUČENI V TRGOVALNO KNJIGO

Naložbe v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo (zahteva 21. člena Sklepa o razkritjih):

- informacija glede namena naložb, vključno z odnosom do kapitalskih dobičkov in strateških razlogov, uporabljene računovodske tehnike in metode vrednotenja ter morebitne spremembe računovodskih usmeritev;
- knjigovodska vrednost naložb, poštena vrednost naložb in za vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi, primerjava s tržno ceno, če se slednja bistveno razlikuje od poštene vrednosti;
- vrste, narava in zneski izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene, in drugih izpostavljenosti;
- kumulativno realizirani dobički in izgube iz prodaj naložb v lastniške vrednostne papirje v poročevalskem obdobju;
- skupni znesek nerealiziranih dobičkov ali izgub in kateri koli od teh zneskov, ki ga banka vključuje v temeljni ali dodatni kapital I.

Informacija glede namena naložb, vključno z odnosom do kapitalskih dobičkov in strateških razlogov, uporabljene računovodske tehnike in metode vrednotenja ter morebitne spremembe računovodskih usmeritev

Izpostavljenost banke v lastniške finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, je po stanju na dan 31. december 2012 bila izkazana v višini 12.060 tisoč evrov (2011: 3.818 tisoč evrov). Naložbe se nanašajo pretežno na naložbe v delnice in kapitalske deleže, ostalo pa predstavljajo naložbe v vzajemne sklade in zaprte investicijske sklade. V letu 2012 se je vrednost naložb povečala zaradi prestavitve delnic iz trgovalne v bančno knjigo in pridobitve novih delnic iz naslova unovčitve zavarovanja zapadlih terjatev. Banka je prestavila iz trgovalne v bančno knjigo delnice, ki so nelikvidne in jih je pridobila pri unovčitvi zavarovanja zapadlih terjatev.

Banka je pridobila naložbe v delnice z namenom zaščite interesov banke in ustvarjanja dolgoročnih donosov, točke vzajemnih skladov je kupila, da bi ustvarila dolgoročne donose, druge kapitalske deleže pa iz poslovnih namenov. Z vidika knjigovodske obravnave so naložbe razporejene v skupino finančnih sredstev, razpoložljivih za prodajo, ki se vrednotijo po poštenih vrednostih. Ob pomembnem in dolgotrajnejšem zmanjšanju poštenih vrednosti naložb pod nabavne vrednosti banka oblikuje za posamezne naložbe oslabitve v skladu z MSRP.

Knjigovodska vrednost naložb, poštena vrednost naložb in za vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi, primerjava s tržno ceno, če se slednja bistveno razlikuje od poštene vrednosti

V nadaljevanju je podana knjigovodska vrednost naložb, ki je enaka poštenu vrednosti.

	31. 12. 2012	31. 12. 2011
Naložbe v delnice	8.586	-
Druge kapitalske naložbe	1.051	1.461
Naložbe v točke vzajemnih skladov	1.802	1.822
Naložbe v zaprte investicijske sklade	621	535
Skupaj	12.060	3.818

Naložbe v točke vzajemnih skladov in v delnice, ki kotirajo na organiziranem trgu, so vrednotene po tržnih cenah, ostale naložbe so netržne, njihova nabavna oziroma knjigovodska vrednost pa se

presoja z uporabo tehnik ocenjevanja vrednosti (primerjava s trenutno pošteno vrednostjo drugega primerljivega instrumenta, metoda diskontiranega denarnega toka, metoda (kapitalizacije) uglavničenja).

Zaradi pomembnega in dolgotrajnejšega zmanjšanja poštenih vrednosti naložb pod nabavne vrednosti je banka oblikovala za posamezne naložbe oslabitve, ki so 31. decembra 2012 znašale 29.153 tisoč evrov (2011: 3.042 tisoč evrov).

Vrste, narava in zneski izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene, in drugih izpostavljenosti

Točke vzajemnih skladov so tržne naložbe in jih odkupujejo družbe za upravljanje z vzajemnimi skladi.

Naložbe v delnice vključujejo izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na trgu (2012: 2.126 tisoč evrov) in izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev nejavnih delniških družb (2012: 6.460 tisoč evrov). Delnice, ki kotirajo na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, banka vrednoti po tržnih cenah, za vrednotenje netržnih delnic pa uporablja tehnike ocenjevanja vrednosti (primerjava s trenutno pošteno vrednostjo drugega primerljivega instrumenta, metoda diskontiranega denarnega toka, metoda (kapitalizacije) uglavničenja). Izpostavljenost do teh naložb se je v zadnjem letu povečala, še vedno pa je nizka in razpršena.

Druge kapitalske naložbe so naložbe v nejavne družbe, njihove nabavne oziroma knjigovodske vrednosti banka presoja z uporabo tehnik ocenjevanja vrednosti (metoda diskontiranega denarnega toka). Izpostavljenost do teh naložb je nizka in razpršena.

Kumulativno realizirani dobički in izgube iz prodaj naložb v lastniške vrednostne papirje v poročevalskem obdobju

Banka je v letu 2012 je realizirala dobičke v višini 34 tisoč evrov predvsem iz prodaje naložb v točke vzajemnih skladov (2011: 1.099 tisoč evrov).

Skupni znesek nerealiziranih dobičkov ali izgub in kateri koli od teh zneskov, ki ga banka vključuje v temeljni ali dodatni kapital I

V letu 2012 je banka izkazala pozitiven neto učinek iz prevrednotenja lastniških finančnih instrumentov, razpoložljivih za prodajo, in dolžniških finančnih instrumentov, razpoložljivih za prodajo, izkazanih v trgovalni knjigi. Pozitivni neto učinek po obdavčitvi je po stanju na dan 31. december 2012 znašal 1.414 tisoč evrov (2011: 2.157 tisoč evrov). Od temeljnega kapitala so v celoti odšteti negativni učinki iz prevrednotenja, ki so po obdavčitvi znašali 25 tisoč evrov (2011: 406 tisoč evrov). V dodatni kapital I je vključeno 80 odstotkov pozitivnih učinkov iz prevrednotenja po obdavčitvi, kar je znašalo 1.439 tisoč evrov (2011: 2.563 tisoč evrov).

12 OBRESTNO TVEGANJE IZ POSTAVK, KI NISO VKLJUČENE V TRGOVALNO KNJIGO

Obrestno tveganje iz postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo (zahteva 22. člena Sklepa o razkritjih):

- a) narava obrestnega tveganja in ključne predpostavke (vključno s predpostavkami o predčasnih odplačilih kreditov in gibanju vpoglednih vlog) ter frekvenca merjenja obrestnega tveganja;
- b) vpliv na prihodke oziroma drugo mero vrednosti, uporabljeno pri upravljanju obrestnega tveganja ob naglem zviševanju ali znižanju obrestne mere po pomembnejših valutah.

Narava obrestnega tveganja, ključne predpostavke in frekvenca merjenja obrestnega tveganja

Banke so običajno izpostavljene obrestnemu tveganju, saj je njihov osnovni cilj pridobivanje virov po določeni obrestni meri in nalaganje teh virov v obliki naložb po višji obrestni meri, kar pa večinoma pomeni drugačno ročno sestavo naložb glede na vire. Izpostavljenost obrestnemu tveganju torej v največji meri izvira iz časovne neuskklajenosti v dospelosti oziroma ponovnem določanju obrestnih mer med naložbami, obveznostmi in izvenbilančnimi instrumenti. Poleg tega pa lahko obrestno tveganje izvira tudi iz tveganja premika krivulje donosnosti, bazičnega tveganja in vgrajenih opcij (možnost predčasnega odplačila kreditov, zamenjave valut in obrestnih mer ter podobno).

Banka ocenjuje izpostavljenost obrestnemu tveganju na mesečnem nivoju, pri čemer upošteva vse zgoraj našteje vire obrestnega tveganja. Posebna pozornost je namenjena gibanju vpoglednih vlog, pri čemer se izračunava tudi stabilni del teh vlog, za katerega banka ocenjuje, da gre s kratkoročnega vidika za obrestno neobčutljiv vir.

Izpostavljenosti obrestnemu tveganju se lahko kaže preko spremembe neto obrestnih prihodkov in preko spremembe tržne vrednosti kapitala banke.

Vpliv na prihodke oziroma drugo mero vrednosti, uporabljeno pri upravljanju obrestnega tveganja ob naglem zviševanju ali znižanju obrestne mere po pomembnejših valutah

Na podlagi obrestne pozicije na dan 31. decembra 2012 in ob predpostavki, da banka ne bi spreminjala izpostavljenosti obrestnemu tveganju, bi vzporedna sprememba obrestnih mer za 100 bazičnih točk spremenila neto obrestne prihodke banke za 1.426 tisoč evrov (2011: 2.517 tisoč evrov).

Banka ocenjuje tudi vpliv vzporednega premika obrestne krivulje na ekonomsko vrednost kapitala. Če bi se obrestna krivulja vzporedno premaknila za 100 bazičnih točk, bi se ekonomska vrednost kapitala spremenila za 6.503 tisoč evrov (2011: 3.861 tisoč evrov).

13 LIKVIDNOSTNO TVEGANJE

Likvidnostno tveganje (zahteva 23. a člena Sklepa o razkritjih):

- a) razkritja glede metodologij za upravljanje z likvidnostnim tveganjem, vključno v zvezi s:
 - porazdelitvijo stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti,
 - ugotavljanjem, merjenjem, obvladovanjem in spremljanjem likvidnosti, pri čemer morajo razkritja informacij vključevati informacije glede zunajbilančnih obveznosti (zlasti obveznosti, ki presegajo pogodbeno določene (implicit support));
- b) razkritja zmanjševanja likvidnostnega tveganja, vključno s:
 - sistemom limitov za omejevanje izpostavljenosti likvidnostnemu tveganju,
 - likvidnostnimi rezervami,
 - razpršenostjo virov likvidnosti;
- c) razkritja ukrepov za preprečitev in odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje, vključno s:
 - scenariji izjemnih situacij,
 - kriznimi načrti.

Metodologija za upravljanje z likvidnostnim tveganjem

Banka ima vzpostavljeno metodologijo za porazdelitev stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti (Metodologijo internih transfernih cen), ki zajema vse pomembne postavke sredstev in obveznosti, zunajbilančne postavke in vse stroške v zvezi z likvidnostjo (likvidnostni pribitek). Metodologija vključuje primerne spodbude glede na prispevek posameznih poslovnih področij k likvidnostnemu tveganju.

Metodologija za ugotavljanje, merjenje, obvladovanje in spremljanje likvidnosti banki omogoča usklajevanje dejanskih in potencialnih virov likvidnosti z dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju. V ta namen upravljanje z likvidnostjo zagotavlja upoštevanje dejanskih in načrtovanih pomembnih denarnih tokov, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk vključno s pogojnimi obveznostmi.

Ugotavljanje likvidnosti temelji na postopkih identificiranja in uvrščanja poslov, ki so povezani z likvidnostnim položajem banke, v interno predpisane simulacije, ki temeljijo na sistemu notranjega in zunanjega komuniciranja.

Merjenje likvidnosti temelji na dnevnem simuliranju odprtih likvidnostnih pozicij na področju operativne in strukturne likvidnosti za izbrani časovni interval (praviloma daljši od 3 mesecev).

Obvladovanje likvidnosti zajema zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij z opredeljenimi instrumenti in v skladu s postavitvijo limitov oziroma ciljnih vrednosti po posameznih pozicijah. Banka odprte pozicije zapira z instrumenti, ki ji zagotavljajo optimalno strukturo v odvisnosti od cenovnih razmerij in veljavnih limitov za njihovo sklepanje.

Spremljanje likvidnosti zajema sistem notranjih kontrol, sistem notranjih in zunanjih poročil, preverjanje limitnega sistema in sistem poročanja ob kršitvah. Preko natančno opredeljenega sistema poročanja, kjer se izdelujejo številna redna in izredna poročila, ter preko danih pooblastil po nivojih odločanja ima banka zagotovljeno spremljanje in kontroliranje izvajanja ukrepov upravljanja z likvidnostnim tveganjem.

Zmanjševanje likvidnostnega tveganja

Zmanjševanje likvidnostnega tveganja se izvaja v Sektorju finančnih trgov, v proces pa se vključuje tudi Sektor upravljanja s tveganji, in sicer preko vzpostavljanja in preverjanja limitov oziroma ciljnih vrednosti na področju likvidnostnega tveganja ter izdelovanja poročila o likvidnostnih vrzelih, scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer.

Za namen zmanjševanja likvidnostnega tveganja ima banka vzpostavljen sistem limitov oziroma ciljnih vrednosti, opredeljeno ustrezno višino in strukturo likvidnostnih rezerv ter ustrezno razpršenost strukturnih virov likvidnosti.

(1) Limitni sistem

Banka želi z limitnim sistemom oziroma ciljnimi vrednostmi za upravljanje likvidnostnega tveganja opredeliti nivo največjih odprtih kratkih pozicij, ki jih lahko zapre brez dodatnih stroškov, opredeliti nivo največjih dolgih pozicij, pri katerih banka oportunitetno bistveno ne izgublja, zagotoviti disperzijo virov sredstev na obvladljivi ravni in zagotoviti optimalno strukturo posameznih kategorij izkaza finančnega položaja. V ta namen ima oblikovane limite oziroma ciljne vrednosti na strani:

- virov financiranja za zagotavljanje ustrezne strukture oziroma razpršenosti virov financiranja in opredelitve morebitnih koncentracij virov likvidnosti;
- sredstev kot definiranje ustrezne višine in kvalitete likvidnostnih rezerv, ki banki omogočajo zagotavljanje zadostne višine likvidnosti za zapiranje odprtih pozicij tudi v času izrednih likvidnostnih razmer.

Limite oziroma ciljne vrednosti upravljanja z likvidnostnim tveganjem pripravi Sektor upravljanja s tveganji v okviru izdelave scenarijev izjemnih razmer za likvidnostno tveganje, katere posreduje v potrditev na ALCO. Na podlagi mesečnih poročil Sektorja upravljanja s tveganji se nato spremlja njihovo spoštovanje.

(2) Likvidnostne rezerve

Likvidnostne rezerve omogočajo banki poravnavanje zapadlih obveznosti v krajšem časovnem obdobju, ko običajni viri niso razpoložljivi oziroma ne zagotavljajo zadostne višine likvidnosti, tudi v času izrednih likvidnostnih razmer.

Banka je določila obseg in strukturo potrebne likvidnostne rezerve na podlagi scenarijev izjemnih situacij in temelji na enomesečnem časovnem obdobju izrednih likvidnostnih razmer. Banka vključuje v likvidnostne rezerve denar v blagajni, vpogledna sredstva in depozite čez noč ter depozite z ročnostjo 7 dni pri bankah, presežek nad obvezno rezervo in sredstva, ki so visoko likvidna na zasebnih trgih ("private markets") in hkrati predstavljajo primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev Eurosistema.

(3) Razpršenost virov likvidnosti

Z limitnim sistemom oziroma sistemom ciljnih vrednosti si banka zagotavlja ustrezno razpršenost virov likvidnosti. Izhodišča za opredelitev ciljnih vrednosti so velikost banke, mednarodna bonitetna ocena banke, struktura lastništva in regionalni značaj banke. Z opredelitvijo limitov oziroma ciljnih vrednosti strukturne likvidnosti ter limiti oziroma ciljnimi vrednostmi koncentracije vlog banka sledi cilju optimalne strukture virov likvidnosti.

Ukrepi za preprečitev in odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje

Banka ima vzpostavljen limitni sistem, ki omejuje izpostavljenost likvidnostnemu tveganju, vključno z zagotavljanjem razpršenosti virov financiranja. Banka namenja pozornost tudi drugim ukrepom za preprečitev likvidnostnih primanjkljajev, kjer so ključnega pomena vzpostavljene likvidnostne rezerve, izračunane na podlagi različnih scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer.

Banka izdeluje različne scenarije upravljanja z likvidnostjo ter na njihovi podlagi preverja predpostavke, na osnovi katerih temeljijo odločitve v zvezi z zagotavljanjem likvidnosti. Izdelava scenarijev temelji na dinamični analizi likvidnostnih vrzeli. Banka trimesečno izdeluje tri scenarije izjemnih likvidnostnih razmer, in sicer:

- scenarij, prilagojen lastnemu likvidnostnemu položaju (idiosinkratični scenarij), ki predvideva izpad obnavljanja večjih virov likvidnosti;
- scenarij, pogojen s situacijo na trgu (tržni scenarij), ki predpostavlja padec likvidnosti sredstev in

- scenarije na podlagi kombinacij obeh scenarijev iz prve in druge alineje.

Banka ima vzpostavljene postopke zgodnjega ugotavljanja likvidnostnih primanjkljajev, pri čemer redno spremlja tudi obnašanje posameznih produktov v banki ter dogajanje na finančnih trgih. Ob tem posebno pozornost namenja opozorilnim znakom izjemnih likvidnostnih razmer. Ob nastopu morebitnih opozorilnih znakov ima banka opredeljen krizni načrt, ki določa učinkovite načine obvladovanja položajev izjemnih likvidnostnih razmer. Banka bo ob nastopu izjemnih likvidnostnih razmer delovala v dveh smereh, in sicer s pridobivanjem dodatnih oziroma alternativnih virov financiranja ter z ustreznim komuniciranjem z javnostmi.

14 SISTEM PREJEMKOV

Sistem prejemkov (zahteva 23. b člena Sklepa o razkritjih):

- a) opis procesa odločanja, na podlagi katerega je banka določila politike prejemkov, pri tem je potrebno razkriti tudi:
 - sestavo in pooblastila komisije za prejemke iz 75. člena ZBan-1;
 - morebitnega zunanjšega izvajalca, katerega storitve je banka uporabila pri določitvi politike prejemkov;
 - vloge drugih oseb, ki so sodelovale pri določitvi politike prejemkov;
- b) obrazložitev vpliva uspešnosti zaposlenega, organizacijske enote zaposlenega in splošnih poslovnih rezultatov banke na prejemke zaposlenega (v okviru teh informacij banka razkrije tudi finančna in nefinančna merila ocenjevanja uspešnosti zaposlenih);
- c) najpomembnejše vsebinske značilnosti politike prejemkov (npr. cilji, zagotavljanje neodvisnosti politike prejemkov v kontrolnih funkcijah), vključno z merili za:
 - prilagoditve variabilnega dela prejemka tveganjem, katerim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena;
 - izplačilo variabilnega dela prejemka ter opredelitev in izvajanje politike obdobja odložitve variabilnega dela prejemka, pri tem banka razkrije tudi, katera tveganja upošteva pri izvajanju politike prejemkov in načine, s katerimi banka prilagaja variabilni del prejemkov ob upoštevanju večletnega časovnega okvira ocenjevanja uspešnosti (v tem okviru banka razkrije metodologijo določanja odstotka variabilnega dela prejemka, ki se izplača v obdobju odložitve, dolžino obdobja odložitve in način ter merila za izplačila variabilnega dela po koncu obračunskega obdobja ter v obdobju odložitve);
- d) merila uspešnosti, na podlagi katerih je zaposleni upravičen do delnic, opcij ali drugih oblik variabilnega dela prejemka ter glavna pravila in podlago za odločanje o uporabi možnih vrst variabilnih prejemkov in drugih nedenarnih ugodnosti za zaposlene (pri tem banka razkrije tudi metodologijo določanja odstotka variabilnega prejemka, ki sestoji iz finančnih instrumentov z značilnostmi finančnih instrumentov in načinom določanja odloženega in neodloženega dela variabilnega dela prejemkov po kategorijah zaposlenih);
- e) informacija o skupnem znesku izplačanih prejemkov v zadnjem poslovnem letu, razčlenjeno po poslovnih področjih in po kategorijah zaposlenih z navedbo:
 - zneska izplačanih prejemkov (ločeno fiksni in variabilni del) in števila prejemnikov;
 - zneskov in vrst izplačanih variabilnih delov prejemkov (ločeno na denarna sredstva; delnice, z delnicami povezane instrumente in druge vrste finančnih instrumentov
 - zneska odloženih variabilnih delov prejemkov v zadnjem poslovnem letu (ločeno na že izplačan in še neizplačan del ter znesek zmanjšanja zaradi prilagoditve prejemkov tveganjem;
 - zneska izplačil iz naslova pogodbeno vnaprej dogovorjenih variabilnih delov prejemkov ter izplačil iz naslova odpravnin, vključno s številom prejemnikov teh izplačil;
 - zneska novih dogovorjenih odpravnin, števila upravičencev in največji tak posamični prejemek;
- f) ločeno razkritje kvantitativnih informacij o prejemkih tudi za posamezne člane uprave banke (velja za banke, ki so pomembne za bančni sistem).

Opis procesa odločanja, na podlagi katerega je banka določila politike prejemkov

Politiko prejemkov je sprejel Nadzorni svet banke, pred tem jo je obravnavala Komisija za prejemke in potrdila uprava banke.

Komisija za prejemke je bila imenovana na seji Nadzornega sveta Banke Celje d.d. v letu 2011 v sestavi mag. Jure Peljhan predsednik, mag. Zvonko Ivanušič namestnik predsednika, dr. Tomaž Subotič član ter stalno vabljeni predstavnik banke izvršni direktor Bojan Salobir. Sprejet je bil Poslovnik za delo Komisije za prejemke, ki določa način delovanja komisije kot strokovnega organa nadzornega sveta banke.

Komisija za prejemke je odgovorna za: pripravo predlogov splošnih načel politike prejemkov, ocenjevanje ustreznosti vzpostavljenih metodologij sistema prejemkov, pripravo priporočil Nadzornemu svetu glede izvajanja politike prejemkov, pripravo predlogov odločitev glede prejemkov zaposlenih, pregledovanje ustreznosti splošnih načel politik prejemkov in njihovega izvajanja, preverjanje skladnosti politike prejemkov s poslovno politiko banke in izvajanje neposrednega nadzora nad prejemki tistih kategorij zaposlenih, ki delajo v okviru funkcij sistema notranjih kontrol in drugih kontrolnih funkcij.

Pri pripravi dokumenta Politike prejemkov v Banki Celje d.d. so bile vključene strokovne službe banke, zunanjih svetovalcev banka v pripravo ni vključevala.

Obrazložitev vpliva uspešnosti zaposlenega, organizacijske enote zaposlenega in splošnih poslovnih rezultatov banke na prejemke zaposlenega

Zaposleni s posebno naravo dela so zaposleni, ki lahko v okviru svojih delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke (uprava in delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi).

Pogoj za izplačilo variabilnega dela prejemka zaposlenim s posebno naravo dela je izpolnitev zastavljenih poslovnih ciljev na nivoju banke in organizacijske enote ter drugih obveznosti po individualni pogodbi o zaposlitvi v poslovnem letu.

Uspešnost posameznega zaposlenega s posebno naravo dela se ocenjuje na podlagi finančnih in nefinančnih meril uspešnosti (na primer spoštovanje sprejetih politik, spoštovanje pooblastil, doseganje ciljev).

V primeru nastanka omejitvenih situacij, določenih v sklepu o upravljanju s tveganji (na primer slabšega položaja na področju kapitala in likvidnosti), banka takoj pristopi k izvajanju konservativne politike prejemkov.

Najpomembnejše vsebinske značilnosti politike prejemkov

Namen politike prejemkov je zagotavljati njeno skladnost s priporočili in načeli politik nagrajevanja v finančnem sektorju. Politika prejemkov predstavlja krovni akt banke na področju določanja pravic, ki izhajajo iz dela, vodenja oz. nadzora ter določa izhodišča in oblike nagrajevanja v banki. Politika prejemkov je usklajena s poslovno strategijo banke, cilji banke in njenimi vrednotami ter organizacijsko kulturo. Cilj politike prejemkov je, da zagotavlja sistem nagrajevanja, ki spodbuja motiviranost zaposlenih in maksimiranje poslovnih rezultatov, zagotavlja preglednost prejemkov in učinkovitost nadzora nad prejemki, hkrati pa zagotavlja učinkovito upravljanje s tveganji in ga tudi spodbuja.

Politika prejemkov zagotavlja jasne povezave med opravljenim delom, vodstvenimi sposobnostmi ter variabilnim delom prejemkov. Prejemki zaposlenih so določeni v sorazmerju z njihovimi pooblastili, nalogami, izkušnjami in odgovornostjo ter finančnim stanjem banke, vse pa v skladu z zakonskimi in podzakonskimi akti na tem področju ter določa zgornje meje prejemkov.

Prejemki zaposlenih s posebno naravo dela so sestavljeni iz fiksnega in variabilnega dela. Banka zagotavlja, da so razmerja med fiksnim in variabilnim delom uravnovežena tako, da višina celotnih prejemkov zaposlenih s posebno naravo dela ni pomembno odvisna od variabilnega dela prejemka, hkrati pa še vedno predstavlja učinkovit način vzpodbujanja zaposlenih s posebno naravo dela za doseganje ali preseganje načrtovanih rezultatov dela. Fiksni prejemek predstavlja dovolj visok delež v celotnih prejemkih zaposlenih s posebno naravo dela, da lahko banka izvaja popolnoma prilagodljivo politiko variabilnega prejemka, vključno z možnostjo njegovega neizplačila.

Prejemki uprave banke in višjega vodstva so urejeni v skladu z Zakonom o prejemkih poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti RS in samoupravnih lokalnih skupnosti (Ur. l. RS, št. 21/10, 8/11, ZPPOGD).

Merila uspešnosti, na podlagi katerih je zaposleni upravičen do delnic, opcij ali drugih oblik variabilnega dela prejemka ter glavna pravila in podlago za odločanje o uporabi možnih vrst variabilnih prejemkov in drugih nedenarnih ugodnosti za zaposlene

Variabilni prejemek lahko predstavlja maksimalno 30 % fiksnih letnih prejemkov zaposlenega s posebno naravo dela. Fiksni variabilni del prejemka se lahko zaposlenemu s posebno naravo dela določi le za prvo leto zaposlitve.

V skladu s politiko prejemkov se izplačilo variabilnega dela prejemkov za zaposlene s posebno naravo dela izvede z obdobjem odložitve treh let, pri čemer se vsako leto odložitve praviloma izplača največ po 20 % variabilnega dela letno. Banka mora pred izplačilom preveriti izpolnitev pogojev za izplačilo odloženega dela variabilnega prejemka.

Informacija o skupnem bruto znesku izplačanih prejemkov v letu 2012

Pregled prejemkov v spodnji tabeli je pripravljen skladno z zakonskimi zahtevami.

Prejemniki po kategorijah in poslovnih področjih	Število prejemnikov	Prejemki v letu 2012			Skupaj
		Fiksni	Dodatno pokojninsko zavarovanje	Drugi prejemki	
Uprava banke	3	372	37	23	432
Delavci s posebno naravo dela:	14	1.139	52	62	1.253
- komercialne organizacijske enote	6	489	23	27	539
- druge organizacijske enote	8	650	29	35	714
Skupaj	17	1.511	89	85	1.685

Prejemki so razkriti na enak način kot v letnem poročilu banke.

Fiksni prejemki vključujejo bruto plačo, dodatno pokojninsko zavarovanje vključuje premije za dodatno pokojninsko zavarovanje in rentno varčevanje, drugi prejemki pa regres za letni dopust ter obračunane bonitete.

V letu 2012 banka ni izplačevala variabilnih prejemkov, kot tudi ni vršila izplačil iz naslova pogodbeno vnaprej dogovorjenih variabilnih delov prejemkov.

V letu 2012 prav tako ni izplačala odpravnin oziroma sklepala novih dogovorov o odpravninah, zato ni bilo upravičencev in prejemkov iz tega naslova.

Kvantitativne informacije o prejemkih za posamezne člane uprave banke

Člani uprave	Prejemki v letu 2012			Skupaj
	Fiksni	Dodatno pokojninsko zavarovanje	Drugi prejemki	
Predsednik uprave	131	13	11	155
Namestnik predsednika uprave	125	13	5	143
Član uprave	116	11	7	134
Skupaj	372	37	23	432

15 POMEMBNI POSLOVNI STIK

Pomembni poslovni stik (zahteva 23. c člena Sklepa o razkritjih):

Pomemben poslovni stik je vsako pogodbeno ali drugo poslovno razmerje, ki izpolnjuje eno izmed naslednjih meril:

- a) med članom uprave oziroma nadzornega sveta ali ožjim družinskim članom in banko oziroma njeno podrejeno družbo je sklenjena pogodba o dobavi blaga ali izvedbi storitev, vključno s finančnimi in svetovalnimi storitvami
- b) član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član je kot stranka banke ali njene podrejene družbe pri uporabi bančnih ali drugih storitev deležen ugodnejše obravnave, ki ni skladna s sprejeto poslovno politiko oziroma običajno prakso (npr. ugodnejša obrestna mera pri depozitih ali kreditih, nezaračunavanje stroškov brez utemeljene podlage..)
- c) član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član posluje oziroma je član organizacije, ki od banke prejema prispevke v obliki donatorskih, sponzorskih ali drugih podpornih sredstev, če ti prispevki skupaj presegajo znesek 1.000 evrov na letni ravni.

Razkritja v zvezi s pomembnim poslovnim stikom iz točke a)

Banka s člani uprave, člani nadzornega sveta ali njihovimi ožjimi družinskimi člani ni imela sklenjenih pogodb o dobavi blaga ali izvedbi storitev (niti finančnih niti svetovalnih).

Razkritja v zvezi s pomembnim poslovnim stikom iz točke b)

Banka za posle s povezanimi osebami uporablja Tarifo nadomestil Banke Celje d.d. in Sklep o obrestnih merah Banke Celje d.d. ter pravilnik o pooblastilih, ki se uporabljajo tudi za vse druge komitente banke.

Razkritja v zvezi s pomembnim poslovnim stikom iz točke c)

Banka ni sklenila zavez za plačilo donatorskih, sponzorskih ali drugih podpornih sredstev nad 1.000 evrov organizacijam, v katerih bi poslovali oziroma delovali člani uprave banke, člani nadzornega sveta banke oziroma njihovi ožji družinski člani.

16 KREDITNA ZAVAROVANJA

Kreditna zavarovanja (zahteva 25. člena Sklepa o razkritjih):

- a) politika in proces za uporabo bilančnega pobota ter obseg uporabe te vrste zavarovanja;
- b) politika in proces za vrednotenje zavarovanja s premoženjem in upravljanje z njim;
- c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih banka sprejema;
- d) pomembnejše vrste dajalcev osebnih jamstev in nasprotnih strank v poslih s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter njihovo boniteto;
- e) informacije o koncentraciji tržnega ali kreditnega tveganja v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj;
- f) banka, ki za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja standardizirani pristop, za vsako kategorijo izpostavljenosti razkrije skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem pobotu, če se slednji uporablja), ki je zavarovana s premoženjem, in to po uporabi prilagoditev za nestanovitnost;
- g) za vsako kategorijo izpostavljenosti razkrije skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem pobotu, če se slednji uporablja), ki je zavarovana z osebnimi jamstvi ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

Politika in proces za uporabo bilančnega pobota ter obseg uporabe te vrste zavarovanja

Banka za zmanjšanje kreditnega tveganja ne uporablja bilančnega pobota in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov.

Politika in proces za vrednotenje zavarovanja s premoženjem in upravljanje z njim

Banka izpostavljenost kreditnemu tveganju zmanjšuje z izvajanjem politike zavarovanj terjatev. Zaradi minimiziranja izgub ob neplačilu banka teži k temu, da pridobi od kreditojemalca primerno zavarovanje v ustreznem razmerju, kot je zastava poslovne ali stanovanjske nepremičnine, finančnega premoženja (bančne vloge, zastava vrednostnih papirjev) ali pridobitev osebnega kreditnega zavarovanja primernega dajalca. Ostale oblike zavarovanja, kot so zastava premičnin, zalog in denarnih terjatev, banka ocenjuje kot manj kvalitetne. Zavarovani so dolgoročni in kratkoročni krediti, nezavarovani pa so izjemoma lahko kratkoročni krediti kreditojemalcem z višjo boniteto. Če pride do poslabšanja bonitetne ocene kreditojemalca ali do znižanja poštene vrednosti zavarovanj, se banka dogovarja za dodatno zavarovanje ali znižanje izpostavljenosti.

Tržna in kreditna tveganja, ki izhajajo iz uporabe kreditnih zavarovanj, banka obvladuje z rednim spremljanjem poštene vrednosti in likvidnosti posameznih oblik zavarovanj. Banka ima opredeljena minimalna zavarovalna razmerja, ki so določena glede na vrsto zavarovanja in tveganost kreditojemalca. Zavarovalna razmerja banka redno spremlja, ob poslabšanju vrednosti in kvalitete zavarovanj ali poslabšanju kreditne sposobnosti dolžnika pa zahteva dodatno zavarovanje. Koncentracijo tržnega in kreditnega tveganja, ki izhajajo iz uporabe zavarovanj, banka obvladuje z rednimi (mesečnimi) pregledi in analizami prejetih zavarovanj.

Ob uporabi zavarovanja je banka izpostavljena preostalemu tveganju, zato ima izdelano politiko prevzemanja in upravljanja tveganj, povezanih z zavarovanji. Banka presoja in spremlja tveganje neučinkovitosti ali zmanjšanja učinkovitosti zavarovanj, tveganje v zvezi z vrednotenjem zavarovanj, tveganje koncentracije posamezne vrste zavarovanj ter tveganje v zvezi s prenehanjem zavarovanj.

Opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih banka sprejema

Pomembnejše vrste primernih zavarovanj, ki jih banka uporablja, in način njihovega vrednotenja so razvidni v nadaljevanju:

- zavarovanje s finančnim premoženjem (bančne vloge v banki ali denarju podobni instrumenti, dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni države, centralne banke ali institucije, lastniški in drugi vrednostni papirji, ki so uvrščeni v borzno trgovanje), ki je vrednoteno po tržnih cenah in se dnevno prevrednotuje;
- zavarovanje s poslovnimi in stanovanjskimi nepremičninami, ki je vrednoteno po pošteni vrednosti;
- osebna kreditna zavarovanja naslednjih dajalcev: enote centralne ravni držav in centralne banke, enote regionalne ali lokalne ravni države, osebe javnega sektorja, institucije, zavarovalnice in podjetja z visoko bonitetno oceno.

Pomembnejše vrste dajalcev osebnih jamstev in nasprotnih strank v poslih s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter njihova boniteta

	Bonitetna ocena	2012		2011	
		znesek	struktura	znesek	struktura
1. Enote centralne ravni države		55.845	17,0%	55.113	16,4%
2. Osebe javnega sektorja		0	0,0%	241	0,1%
3. Institucije in zavarovalnica		140.565	42,7%	145.260	43,2%
	A	139.987		143.701	
	B	578		1.559	
4. Podjetja		92.404	28,1%	92.970	27,7%
	A	25.671		39.573	
	B	43.033		50.608	
	<u>C - E</u>	<u>23.700</u>		<u>2.789</u>	
5. Samostojni podjetniki		4.764	1,4%	4.109	1,2%
	A	2.197		3.247	
	B	1.242		526	
	C - E	1.325		336	
6. Fizične osebe in osebna poročstva		35.844	10,9%	38.321	11,4%
Skupaj		329.422	100,0%	336.014	100,0%

Informacije o koncentraciji tržnega ali kreditnega tveganja v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj

Vrsta zavarovanja	2012	2011
	struktura	struktura
Depoziti	0,6%	0,7%
Jamstva Republike Slovenije	3,2%	3,2%
Zavarovalnica	8,5%	8,2%
Vrednostni papirji	3,6%	5,6%
Hipoteke	67,3%	67,2%
Ostale vrste zavarovanj	16,6%	15,1%
Skupaj	100,0%	100,0%

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana s premoženjem po uporabi prilagoditev za nestanovitnost

Kategorija izpostavljenosti	31. 12. 2012		31. 12. 2011	
	znesek	struktura	znesek	struktura
Enote centralne ravni države in centralne banke	-	0,0%	-	0,0%
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	0,0%	-	0,0%
Osebe javnega sektorja	13	0,1%	13	0,0%
Multilateralne razvojne banke	-	-	-	-
Institucije	-	0,0%	129	0,4%
Podjetja	13.231	53,9%	11.170	36,5%
Bančništvo na drobno	5.737	23,4%	6.515	21,3%
Zapadle postavke	89	0,4%	1.658	5,4%
Regulatorno zelo tvegane postavke	5.025	20,5%	10.641	34,7%
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	0,0%	-	0,0%
Investicijski skladi	-	0,0%	-	0,0%
Ostale izpostavljenosti	444	1,8%	498	1,6%
Skupaj	24.539	100,0%	30.624	100,0%

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana z osebnimi jamstvi

Kategorija izpostavljenosti	31. 12. 2012		31. 12. 2011	
	znesek	struktura	znesek	struktura
Enote centralne ravni države in centralne banke	-	0,0%	-	0,0%
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	0,0%	-	0,0%
Osebe javnega sektorja	23.411	20,6%	25.253	19,2%
Multilateralne razvojne banke	-		-	
Institucije	50.964	44,9%	61.959	47,0%
Podjetja	38.776	34,2%	43.684	33,2%
Bančništvo na drobno	321	0,3%	685	0,5%
Zapadle postavke	6	0,0%	74	0,1%
Regulatorno zelo tvegane postavke	-	0,0%	91	0,1%
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	0,0%	-	0,0%
Investicijski skladi	-	0,0%	-	0,0%
Ostale izpostavljenosti	-	0,0%	-	0,0%
Skupaj	113.478	100,0%	131.746	100,0%

Izdala: Banka Celje, Vodnikova 2, 3000 Celje

Številka registrskega vpisa pri Okrožnem sodišču v Celju Srg 3053/94

Predsednik nadzornega sveta

dr. Jure Peljhan

Osnovni kapital

16.979.769,65 EUR

Transakcijski račun

01000-0000600028

Davčna številka

89734912

Matična številka

5026121

Telefon

03 422 10 00

Elektronska pošta

info@banka-celje.si

S.W.I.F.T.

SBCESI2X

IBAN

S156 0100 0000 0600 028

Razkritja so objavljena na spletni strani

www.banka-celje.si